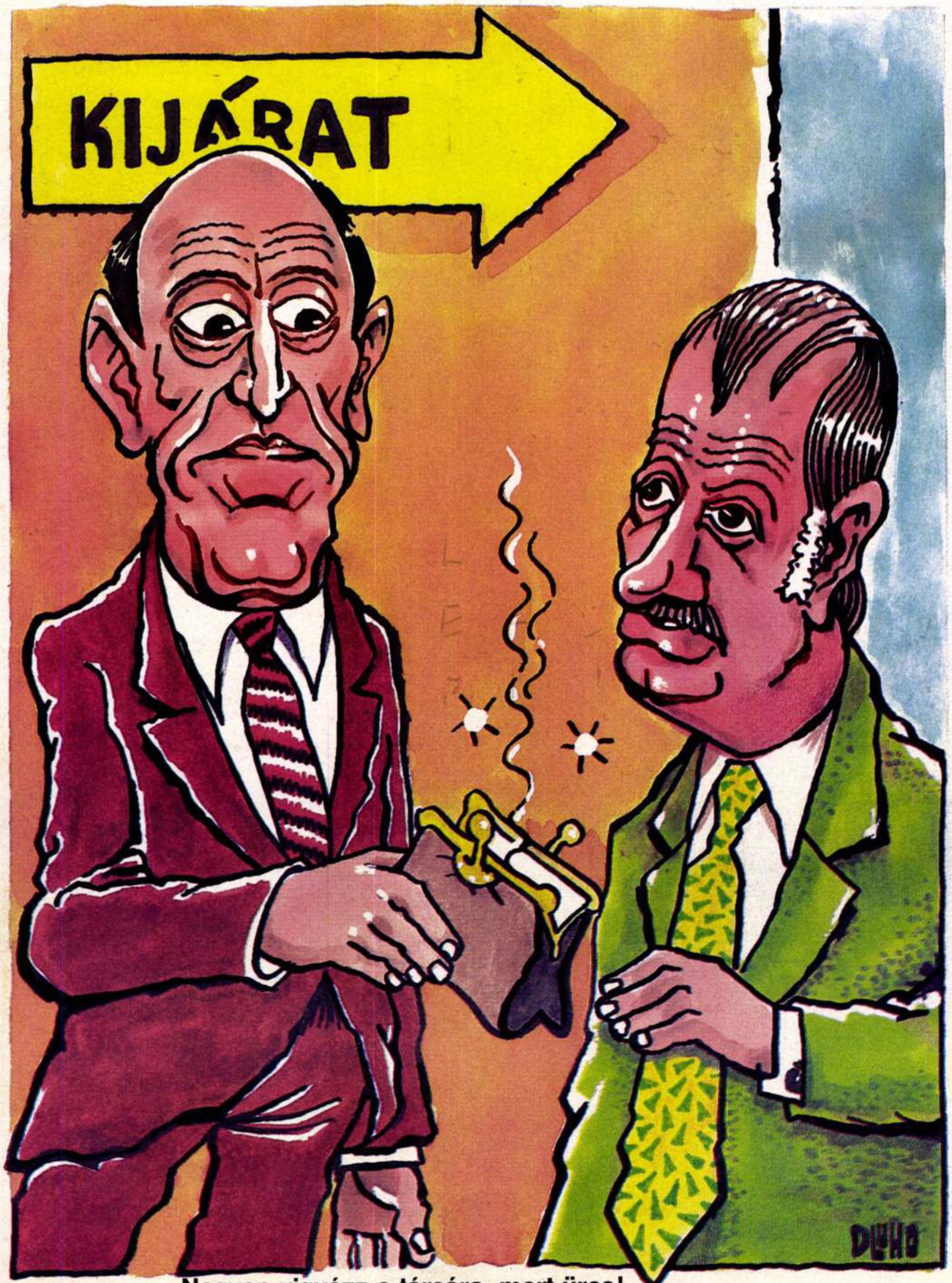
ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. FEBRUÁR 24. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

– Nagyon vigyázz a tárcára, mert üres!

DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Bodnár Gyula
Bólya Péter
Benedek István
Csukás István
Farkas Márton
Galambos Szilveszter
Iszlai Zoltán
Mátyás István
Miklósi Ottó
Sinkó Péter
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Léphaft Pál
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán

A LABDA A SZLOVÁK TÉRFÉLEN VAN...

Új arcok
a kormányban
CSAK
AZ ELLENZÉK
ÖRÖK?...

BENEDEK ISTVÁN:

VALÓTLAN VELŐTLEN-SÉGEK

KIREKESZTŐK

– Jó író ez a Konrád György.

– De a Dosztojevszkij is jó.

– Szóval maga antiszemita.

MAGYAR KÖZÉRTELEM

– Papa! Mi az a demokrácia?

– Fasisztoid populista neobolsevizmus.

ELLENZÉKRÚD

– Magának talán mindegy, kinek a kezében van a kormányrúd?

– Nekem az olezánc. Csak az a fontos, hogy ne a kormány kezében legyen.

CSILLAGÁSZAT

– Papa! A Göncölszekér Amerikában is látszik?

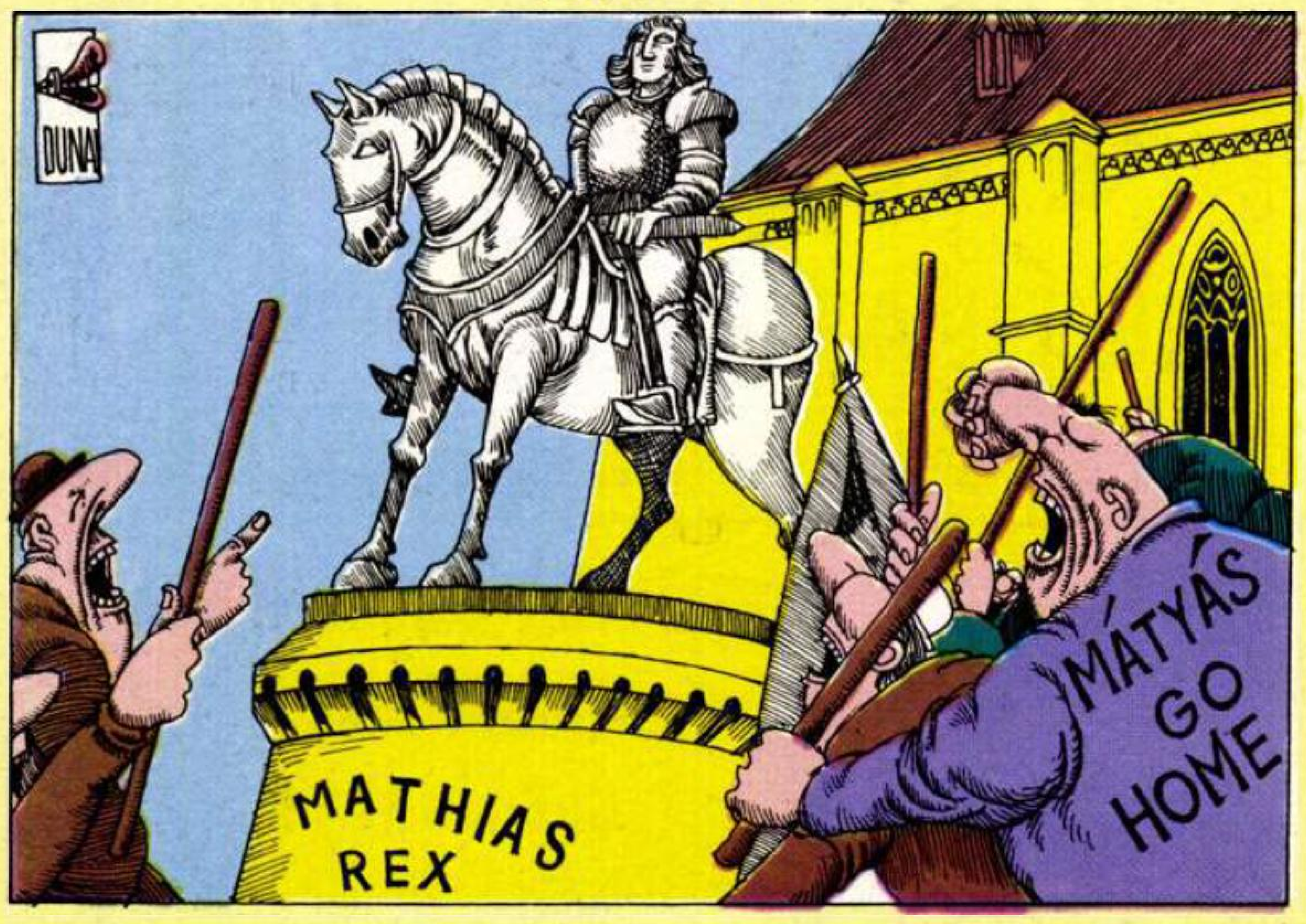
– Persze, hogy látszik. Különben nem adnák elő ott is a Göncz bácsi színdarabjait.

CSÚSZTATÁS

– Göncz Árpád főművének címe?

– Magyar Média.

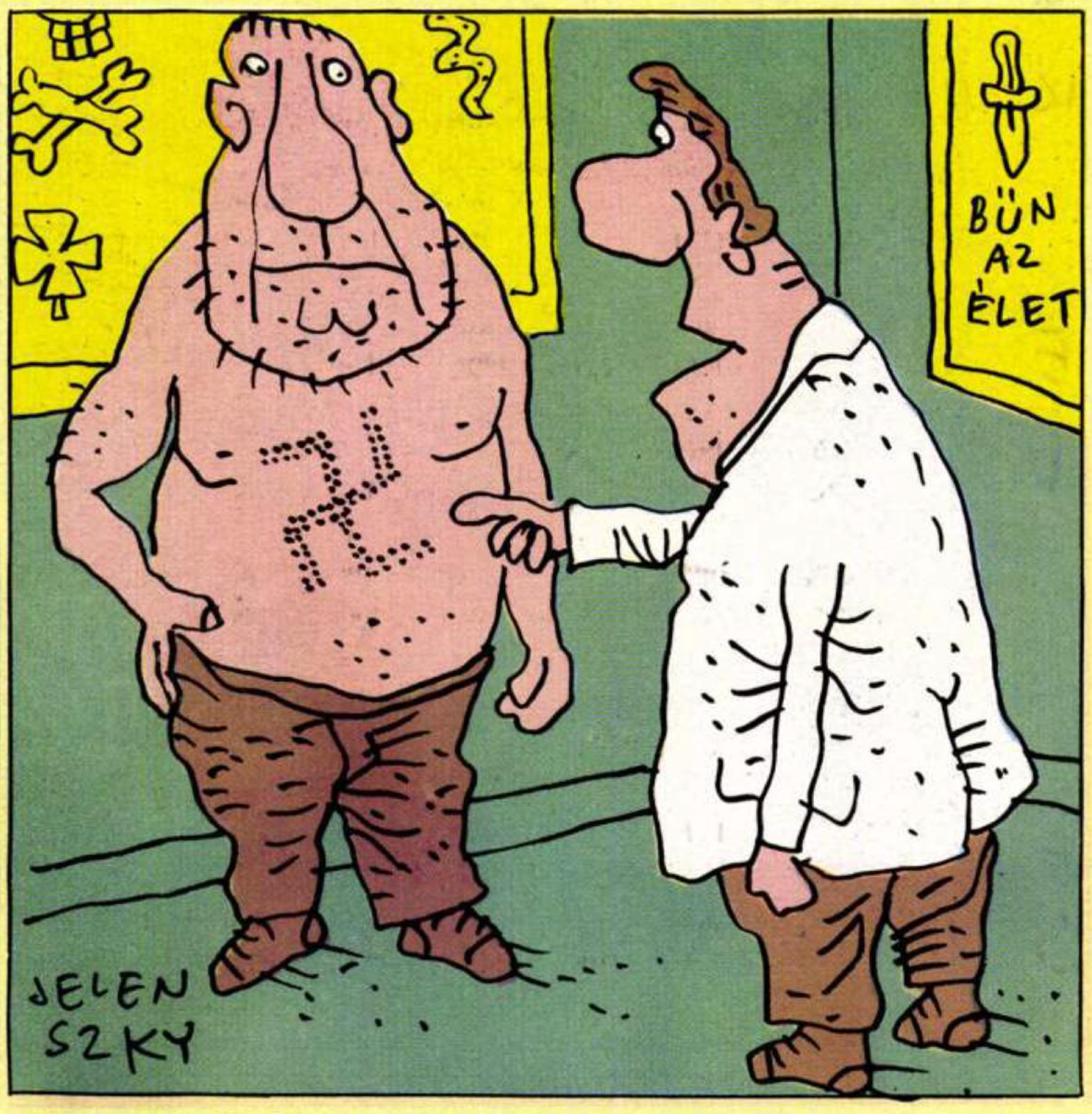
FUNÁRIÁDA

AZ ÚJ ATYAÚRISTEN

– Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma...

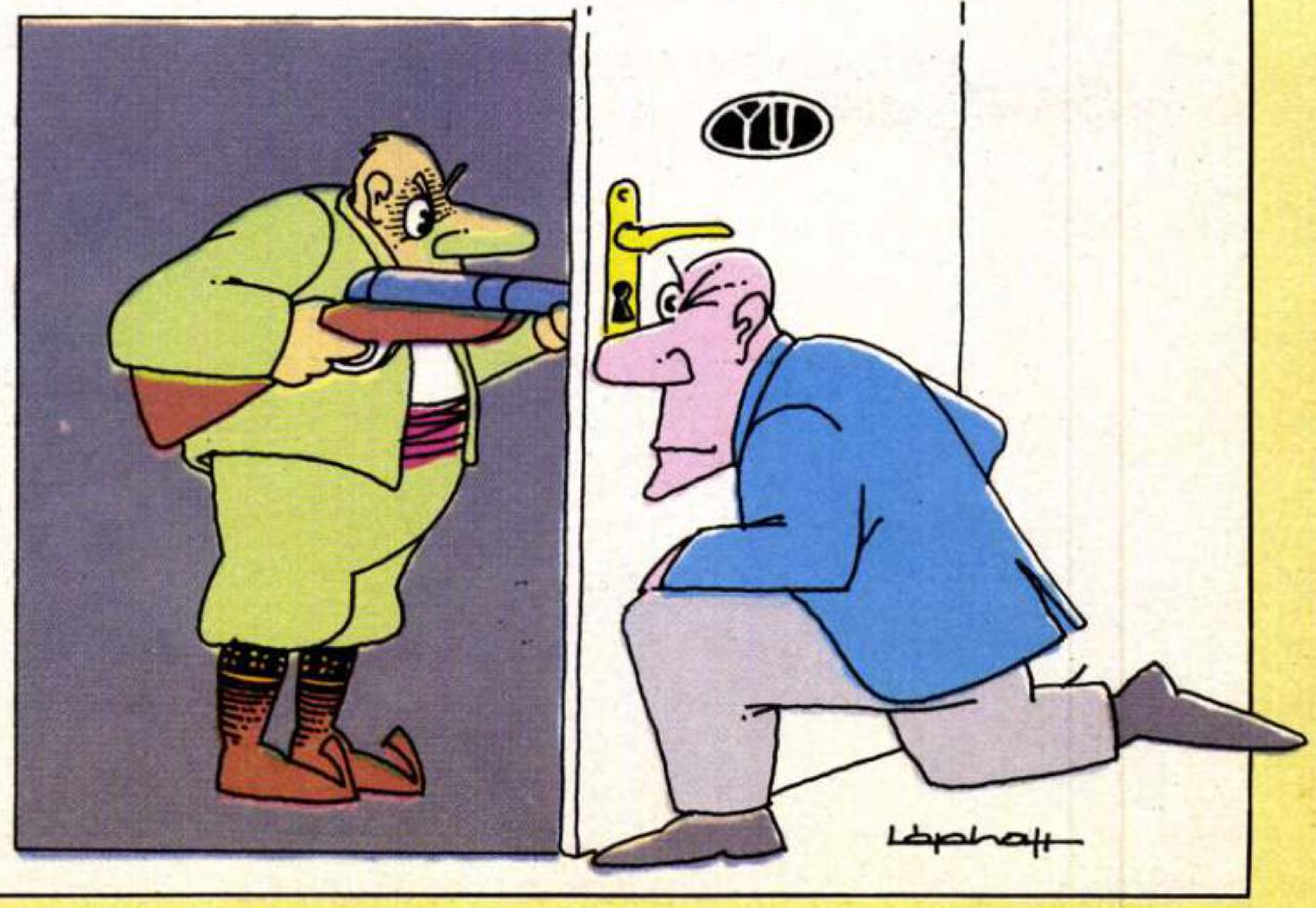

– Ha meg betiltják, át tudom alakítani tubarózsává!

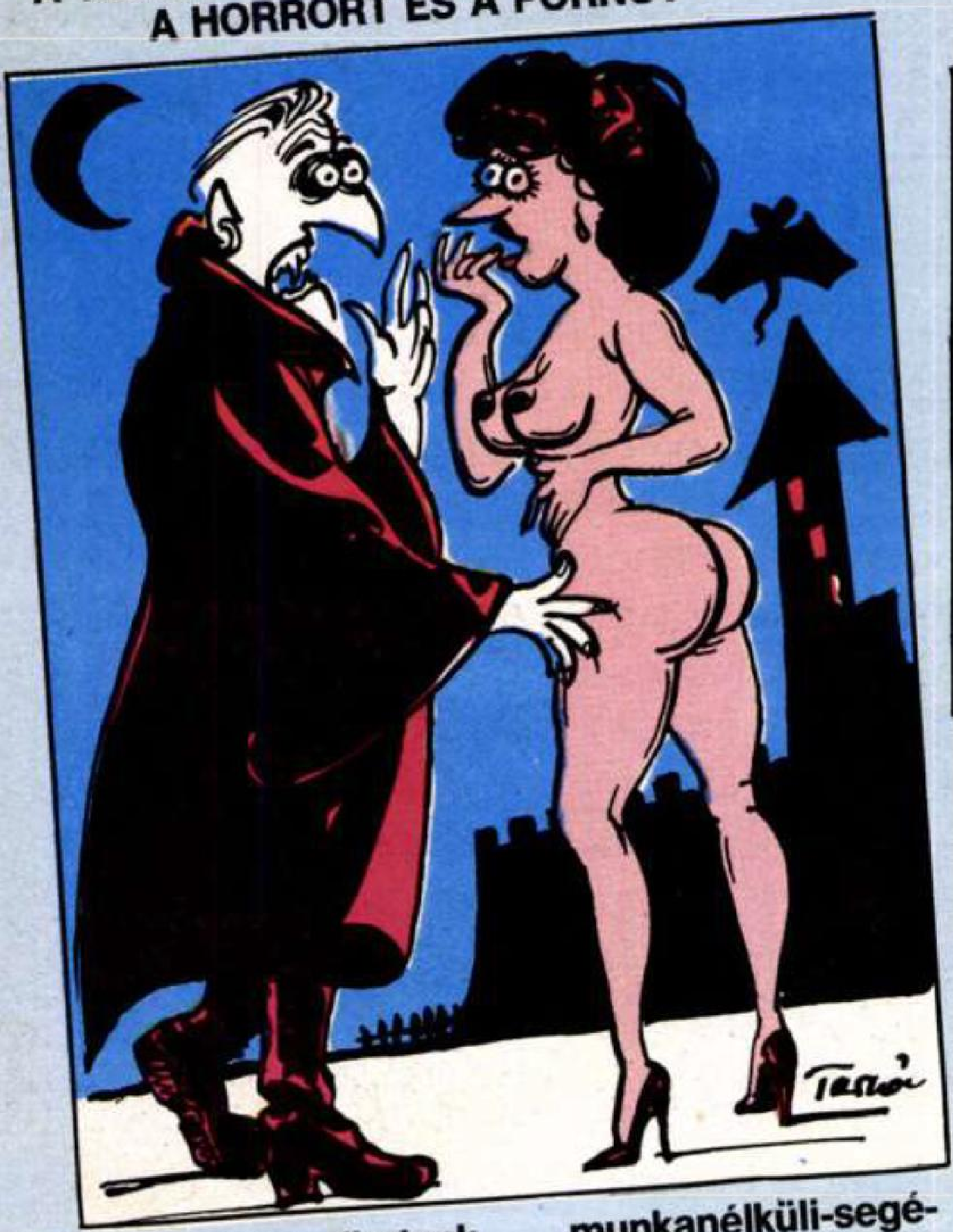
SZIGETKÖZI VÍZPÓTLÓ RENDSZER

DÉLVIDÉKI PEEPSHOW

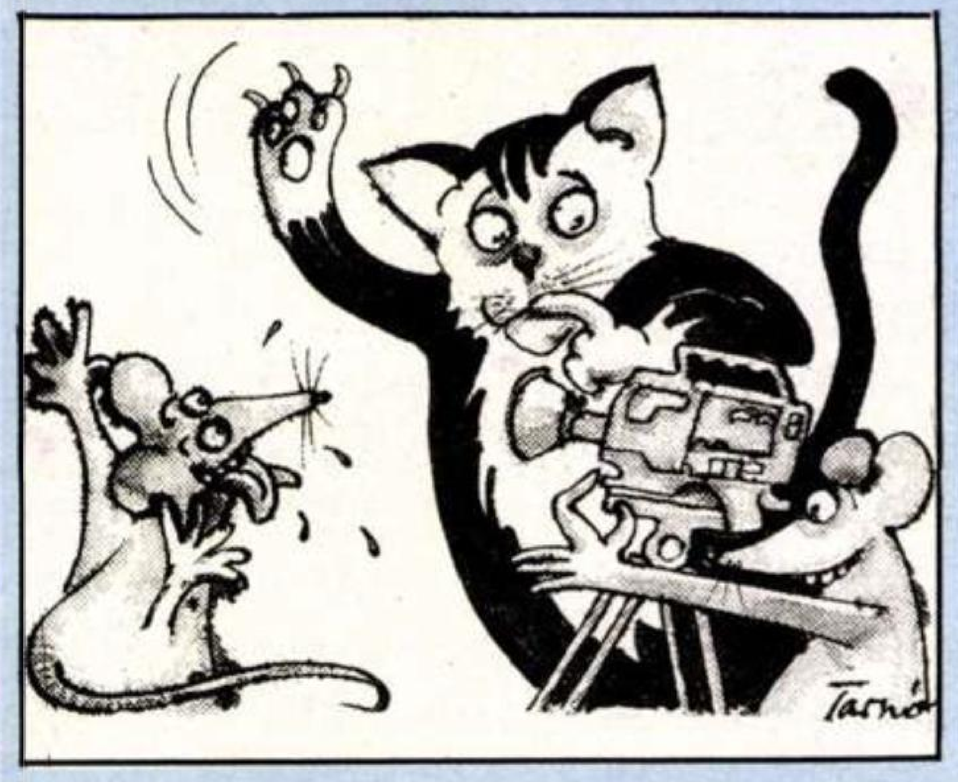

A NÉMET TV-BŐL SZÁMŰZNI KÍVÁNJÁK A HORRORT ÉS A PORNÓT

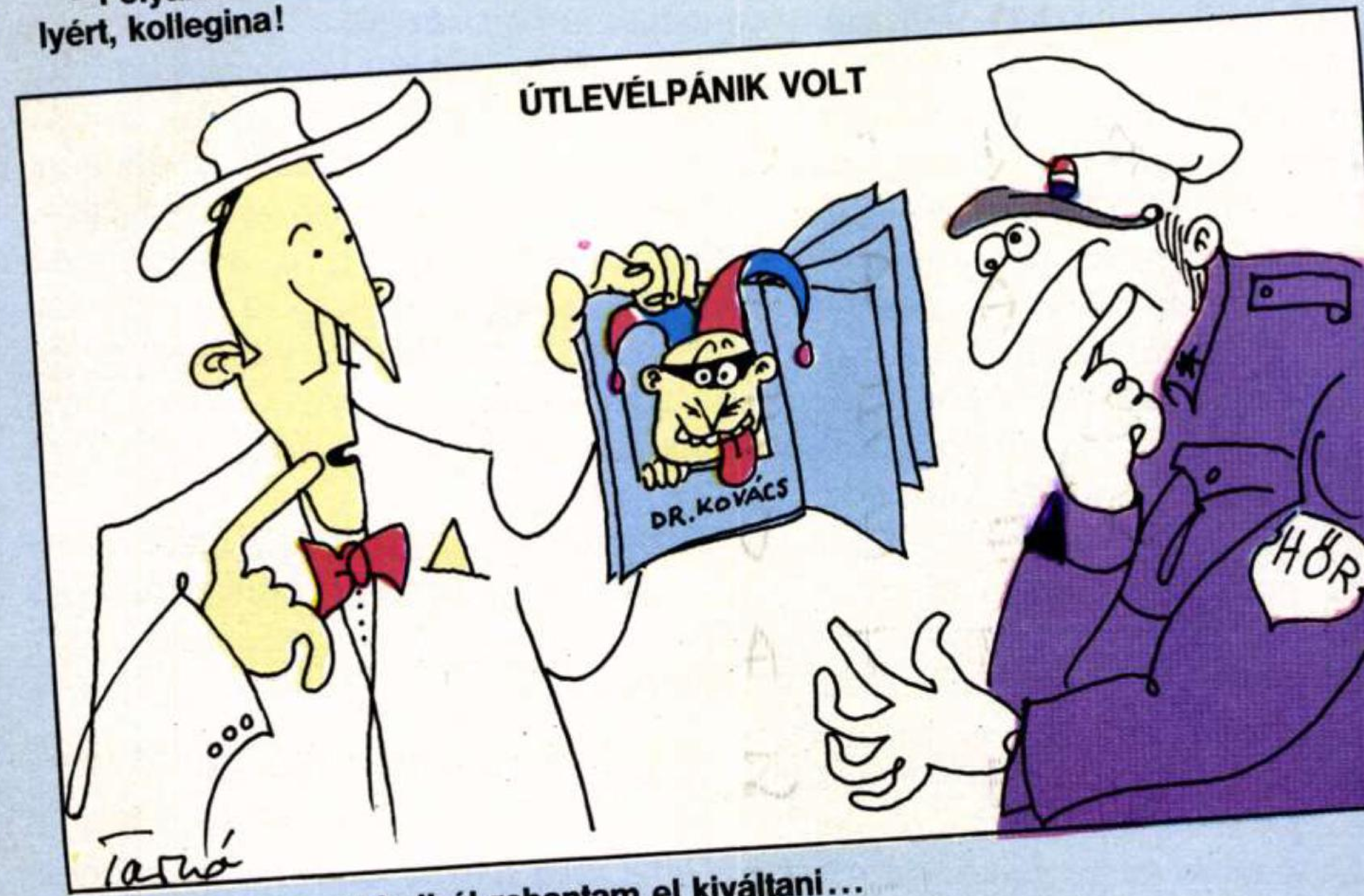
– Folyamodhatunk munkanélküli-segélyért, kollegina!

PROVOKÁCIÓ

A HÍR IGAZ

ÚTLEVÉLPÁNIK VOLT

– Tudja, a farsangi buliról rohantam el kiváltani...

Javaslat a szélsőséges jelvények betiltásáról.
BŰNHALMAZAT

„A csontkovács üzente nekem, hogy ő hozott anyagból is..."
(Morvai Kazános)

CSŐDBE MENT A SKYWAY UTAZÁSI IRODA

– Ne örüljön! Csak kirakom a kapitányt is...

„Jobb a sűrű GARAS, mint a ritka forint."
(Törőcsik Mari, színidirektor)

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Úgy hírlik, az emberiség története lényeges fordulóponthoz érkezett. Megerősített rémhírek szerint valóra válik a lehetetlen: életre kelhetnek az elmúlt évszázadok, -ezredek rég porladó emberei. A csontjaikból kioperált sejteket önként vállalkozó anyák petesejtjével egyesítik, így ismét megszülethet Néró és Goethe, Szent István és Napóleon, Edison és Marx... Félelmetes kilátások! Gondoljuk csak el: Petőfi fellelt csontjaival megtermékenyítenek egy mai Hrúz Máriát, s valamelyik elkövetkezendő szilveszter éjszakáján Kiskőrösön ismét megszületik egy burjátmongol menyecske...

A felelősség óriási! Kik legyenek azok, akiket az emberiség méltónak talál egy új életre? Hogyan előzhető meg az, hogy ne adj' isten – mondjuk – egy új Hitlert segítsen a világra egy Mengelévé züllött eszelős orvos? (Mert ez az ötlet nem új: a „Brazíliai fiúk" című filmben éppen ezen igyekezett a James Mason alakította Mengele.)

De vajon jó lenne-e, ha akár valóban nagy emberek reinkarnálódnának? Mire menne manapság egy új Mátyás király? Biztosan előterjesztene egy igazságtételi törvényt. Minden bizonnyal leszavaznák. Hiszen azok, akik elutasították a Zétényi–Takács törvényjavaslatot, aligha pártolnának egy Mátyást, az igazságost. Egy új Kolumbusz vízbefojtásához sem kellene egy egész Atlanti-óceán, megtenné egy pohár víz is, hiszen sokan nem vennék jó néven, ha az új Kolumbusz újra felfedezné az Újvilágot.

Honthy Hanna éppen ezen a héten lett volna százesztendős. Ő valóban korának körülrajongott csillaga volt, millióknak szerzett hosszú pályafutása alatt örömet. Ha feltámadna, ugyan mihez kezdene? Ma nem lenne pénz a káprázatos díszletekre, ruhákra, melyek nélkülözhetetlenek voltak sikeréhez; fizetése sem tenné lehetővé, hogy matrónaként is nap mint nap énekórákat vegyen, táncórákon szálljon szembe a testét gyönyörű idővel. De még ha sikerülne is megteremteni ezeket a feltételeket, ma akkor sem lehetne sztár. És nem csupán azért, mert az operett elavult műfajnak számít... A közönségből ellenérzést váltana ki, ha megtudná, mit keres egy igazi primadonna. Hitelt érdemlő tanúk állítása szerint ugyanis Honthy fénykorában többet keresett, mint mostanság Kónya Imre, sőt, egyes merész becslések szerint jövedelme megközelítette egy mai tévériporterét is...

Hogy a kerek évfordulóknál maradjunk: ugyancsak kerek száz éve kezdte meg működését a Puskás Tivadar által kiötlött Telefonhírmondó, a rádió (de azt is mondhatnánk: a kábeltévé) őse... Lehet, hogy a zseniális feltaláló most is valami újjal gazdagítaná a magyar hírközlést, ám ez csak olaj lenne a médiaháború tüzére.

És ha elindulna az újjászületés lavinája, hol lenne a megállás? Hiszen minden nép ismét világra hozattatná hajdani nagyjait, minden család elhunyt szeretteit. A végén feltámadna a majomig visszamenőleg az egész eddig élt emberiség, annyian lennénk, mint az oroszok, egy gombostűt sem lehetne leejteni. Az örök élet kollektív éhhalált jelentene, hacsak az eddig valaha is elfogyasztott állatok, növények nem kelhetnének szintén új életre...

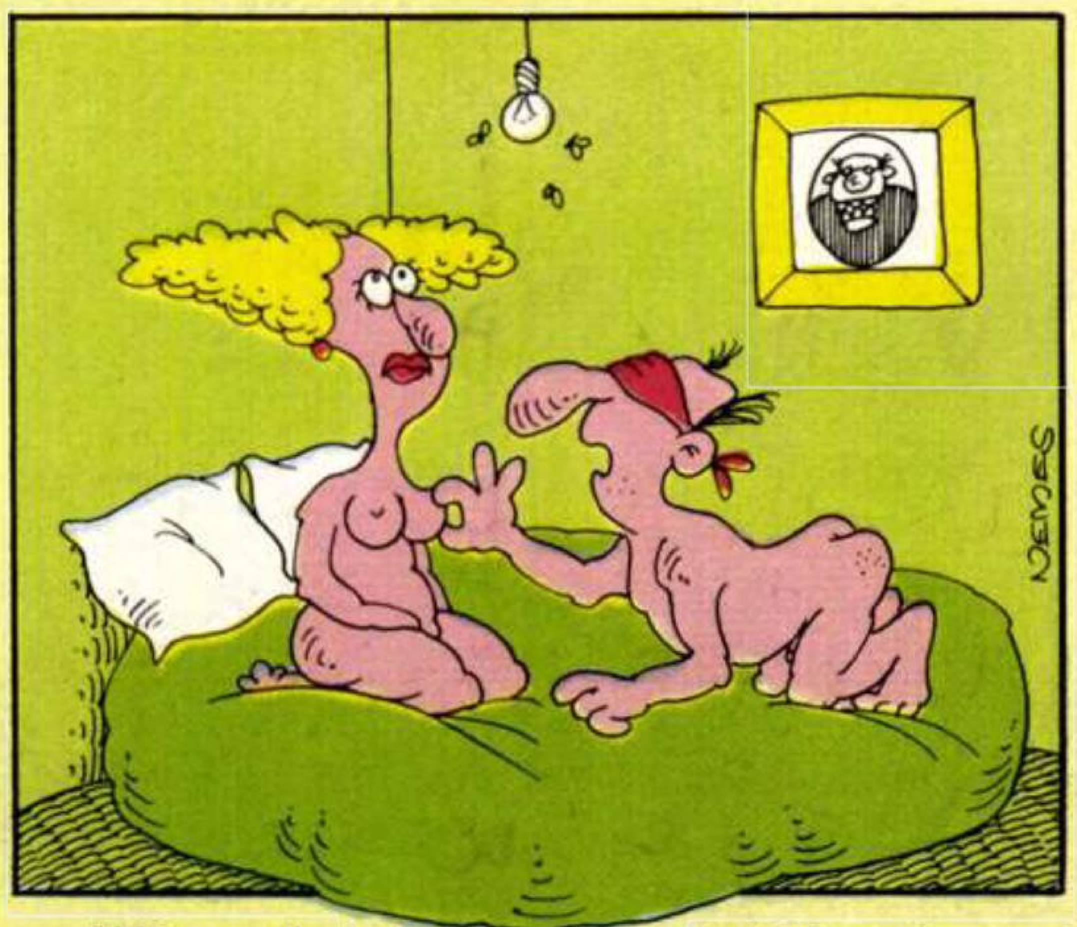
Azt hiszem, jobb, ha sutba dobjuk ezt a zseniális felfedezést. Bár egy aprócska kivételt tehetnénk.

Ha a holtak csontjából újjászületés sarjadhat, minden bizonnyal használható e célra az élő csontozat is. Tudom, fájdalmas műtét lehet, de szívesen adnék e célra néhány sejtet csontjaimból. Még életemben feltámadhatnék. Felnevelném magam – miért is bíznám másra –, és ha meghalok, üsse kő, ott lennék egy másik, fiatal, és a jelenleginél mennyivel okosabb formában... Elődeimet tisztelném, hiszen én vagyok az. Igaz, a jövőmet nem ismerném, de a múltat igen, ami már igen nagy előnyt jelentene számomra másokkal szemben...

De vajon érdemes lenne újrakezdeni? Megéri még egyszer ez az egész macera? Még meggondolom... Lehet, nem is olyan butaság ez a jelenlegi elrendezés.

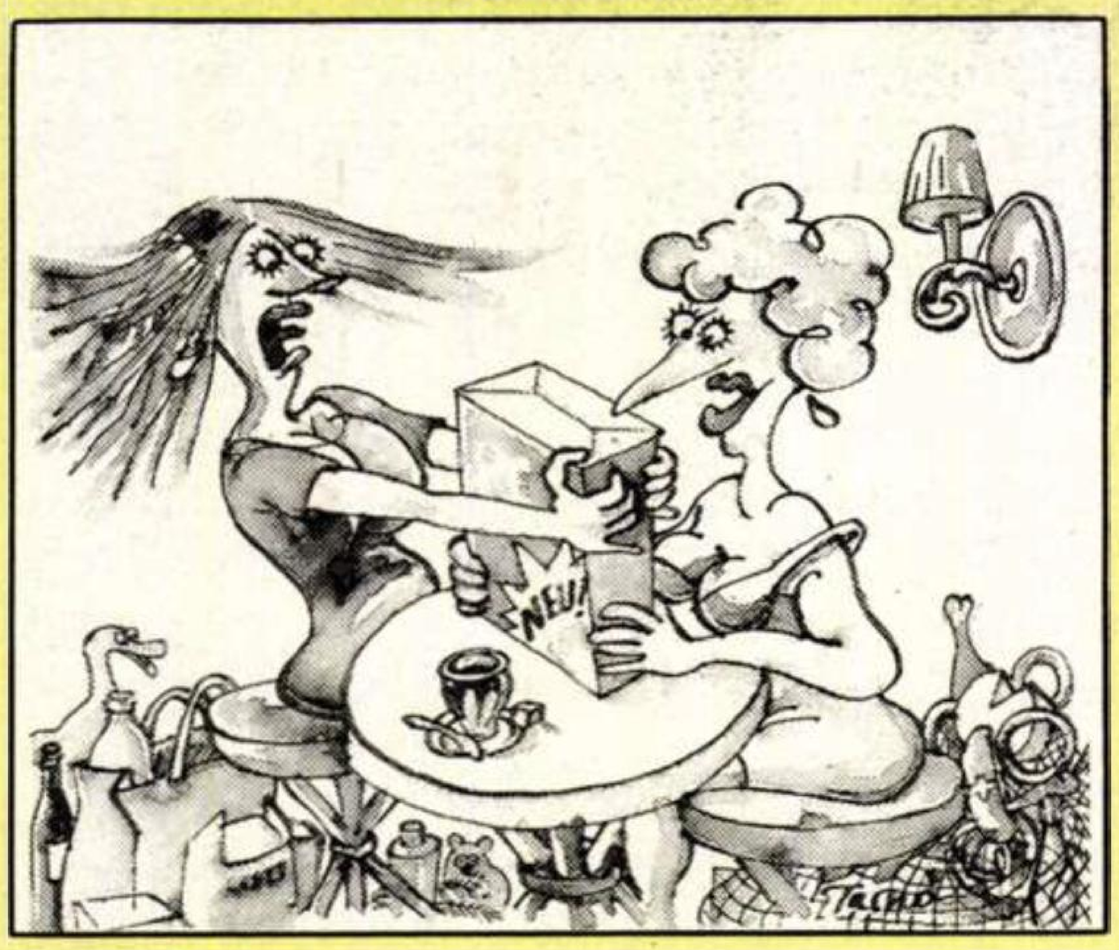
Tessék mondani, nem lehetne megoldani, hogy legalább addig éljünk, amíg élünk?

Azt hiszem, ez lenne az igazi megoldás!
Ihaj-csuhaj, sose halunk meg!
Vagy legalábbis nagyon ritkán.

– Hát nem is tudom, puha és habkönnyű – csak nem az új Milkyway?

A REKLÁM HATÁSA

– Ez kell nekem is!

ÜGYNÖKSORS

– Na, vegye elő, mit tud az az állítólagos mágikus henger?

TÖKÉLETES RIASZTÓ

ÁLARC KÖTELEZŐ?

„Farsang van..." dalolja a rádió Johann Strauss ismert dalát. Bizony, farsang. Ilyenkor mulatság, zene, konfetti, és némelyik meghívón az áll: „Álarc kötelező!"

Kötelező? Aki egész évben hordja, az olcsón megússza azzal, ha egyetlen farsangi bál idejére *leveti:* ohne álarc plusz áfa, garantálva, hogy senki se ismer rá! Tudhatjuk, hogy MDF, SZDSZ, Fidesz és másféle álarcát ledobva, Iksz és Ipszilon képviselő úr vajon hogyan is mutat? Ki a kunyhós, ki a Palotás? Ki a kopasz (bőrfej), ki a szűrös... „férfiasan tökéletes", Gilette-tel vagy anélkül? Legfeljebb csalódott híveikről sejtjük, ha kedvencük meztelen arcát fölfedezik, mit mutatnak nekik, könyöknél behajlított karral... a következő választáson az emberek.

Különben álarc-választékban nincs hiány! Jó volt a vetés, dús a termés Hunnia szerte! A MUOSZ és a MUK például úgy fest, álarcban persze, mintha *valóban* léteznék bárhol a világon pártatlan és mindentől-mindenkitől független sajtó, rádió, televízió! Aki fizet, az pityegtet, nemcsak a büfében! Ha nekem muzsikálsz, pártatlan vagy, ha neki, pártos? De ki a nekem és ki a neki? Uccu neki, táncoljunk! Nem is kérik fel táncra egymás partnerét. A többség jól táncol, erre riszál, arra, egymás tyúkszemét taposva. A zenét a koalíció, illetve az ellenzék együttesei, szólistái szolgáltatják, mely szavunkban benne rejlik a *szolg* és az *áltatás.* Szól a bödönkongatás, mintha mindenki egyformán értene a hangszereléshez, a kottaolvasáshoz. Olyan az álarcuk, hogy mi azt higgyük: a meghívott közönség jól mulat, amíg a felek csak a dobot verik, nem egymást.

Többen *petrezselymet* árulnának az MDF-piacon, ha békén hagynák őket a nekivadult táncosok, népies álarcban, direkt termelők az országháztájiból. Mások a *hazát,* akár külföldön is, üldözött honmentők álarcában, fejve az alapítványokat. Amikor jön a piacfelügyelet, némelyik álarc hirtelen lehull. Ekkor derül ki, hogy *szakértői* álarc alatt itt-ott *dilettáns* ropja a táncot.

Őrült kavalkád egy ilyen farsang! Allegro con brio, összmulatság kon fetti. A kavargás nagy szelétől álarcot kap hátára a nyugati fuvallat, viselőik észre sem veszik, hogy már rég igazi arcukat mutatják, s úgy ropják a táncot.

Antall József a lassú táncok kedvelője, fölkérné Árpád apánkat egy-két fordulóra, jönne be még egyszer Vereckén, akármilyen szoros. De ő visszautasítja, nem táncol üttyre-füttyre, és szelíden leül oldalt egy ellenszékre. Antall akkor vidám társasjátékot kezdeményez: (pa-)róka fogta Csurka, Csurka fogta móka, ipics-apacs, Pisti fiam, te vagy a bunyó(oka).

Kivilágos virradatkor már csak nótáznak a mulatság hervadt résztvevői. Régi nóta, de szép nóta, igaz nóta, hogy aszongya:

Maros vize folyik csendesen,
Maros vize csendesen folyik,
Duna vize még csendesebben folyik,
Dunacsúnnál áll és úgy folyik.

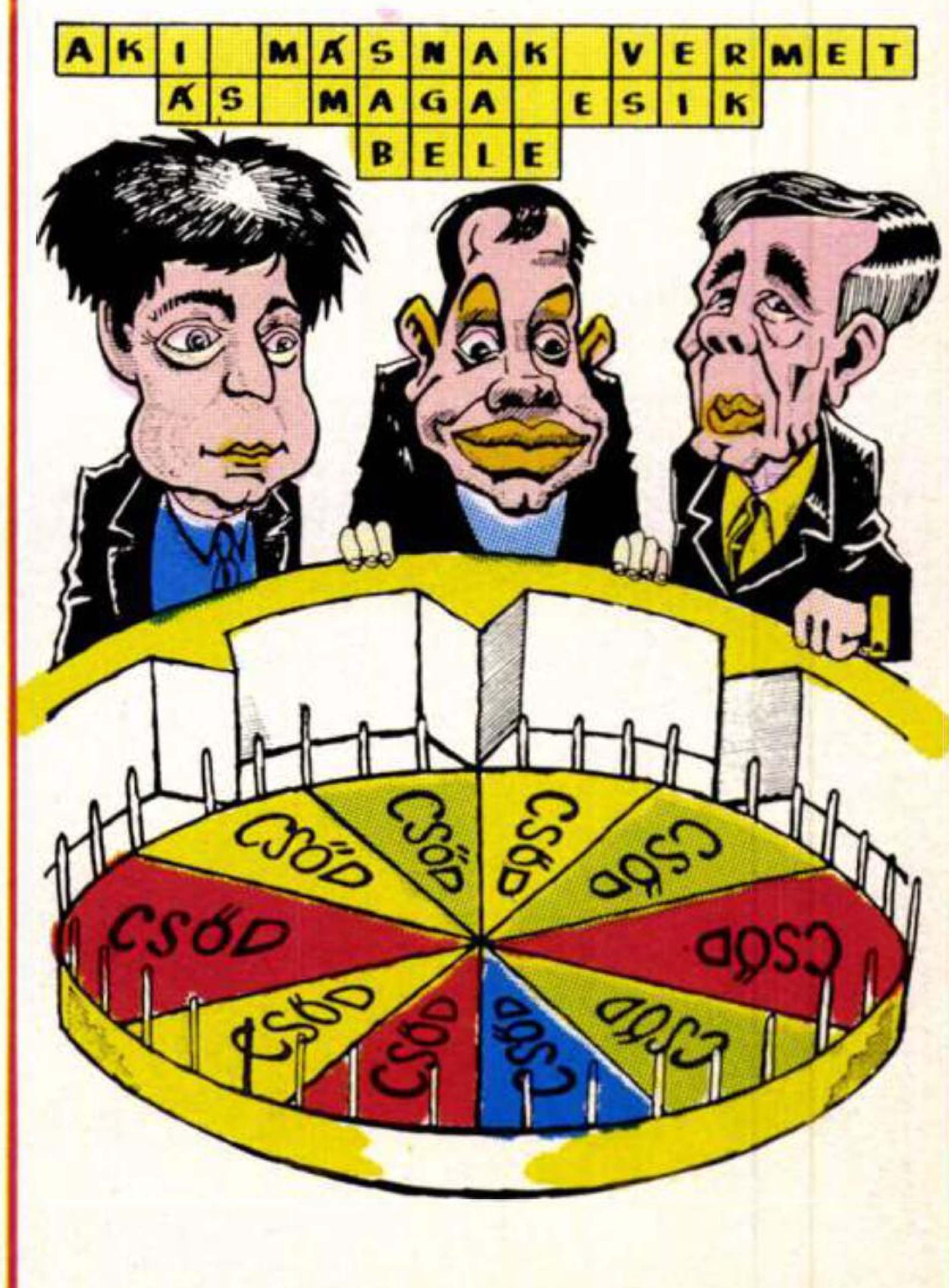
ALFÖLDI IMRE

MÁSSÁG

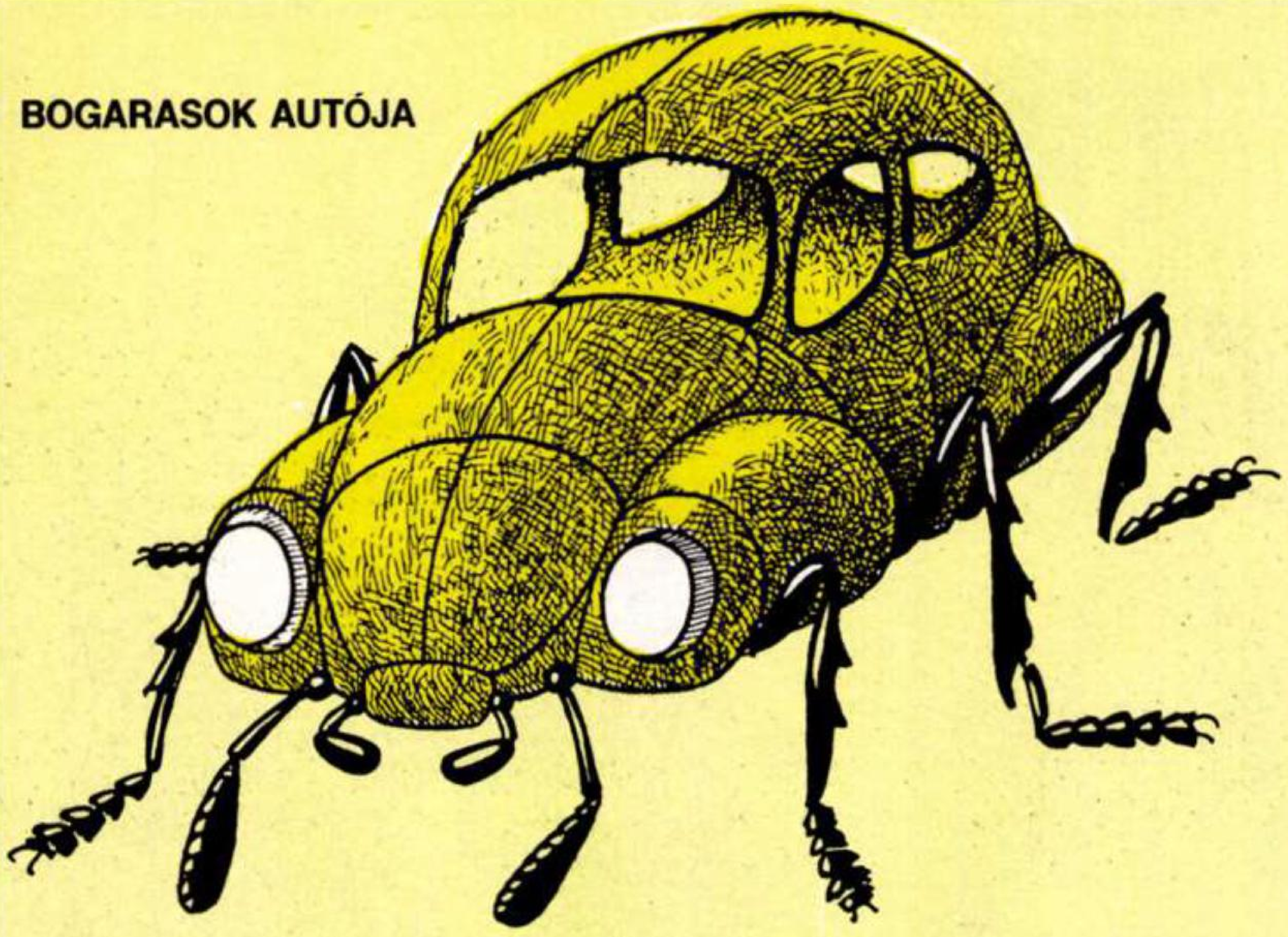

– Azért a mi szalagavató bálunk mégiscsak egészen más, mint a többi.

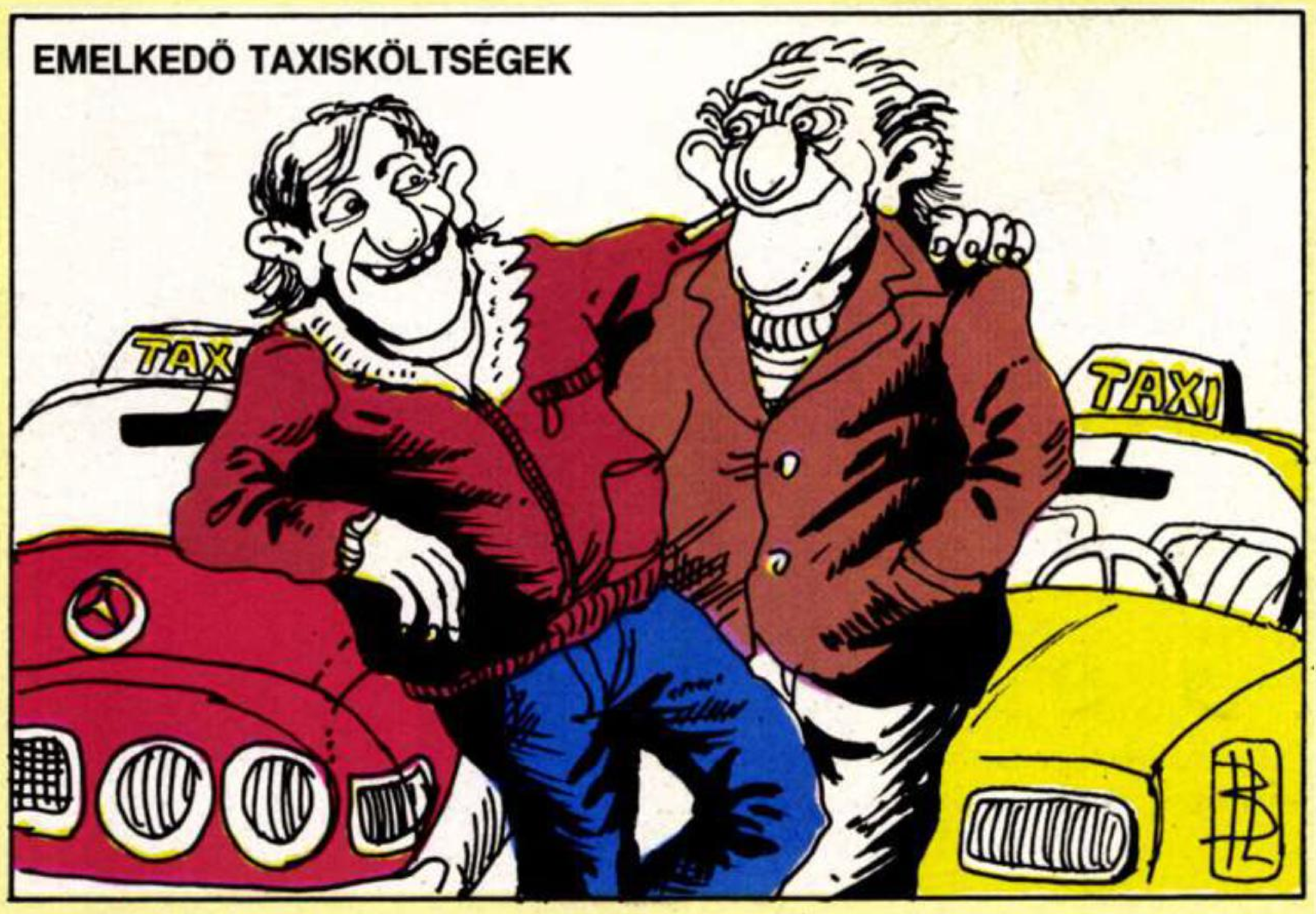
ELLENZÉKI SZERENCSEKERÉK

BOGARASOK AUTÓJA

EMELKEDŐ TAXISKÖLTSÉGEK

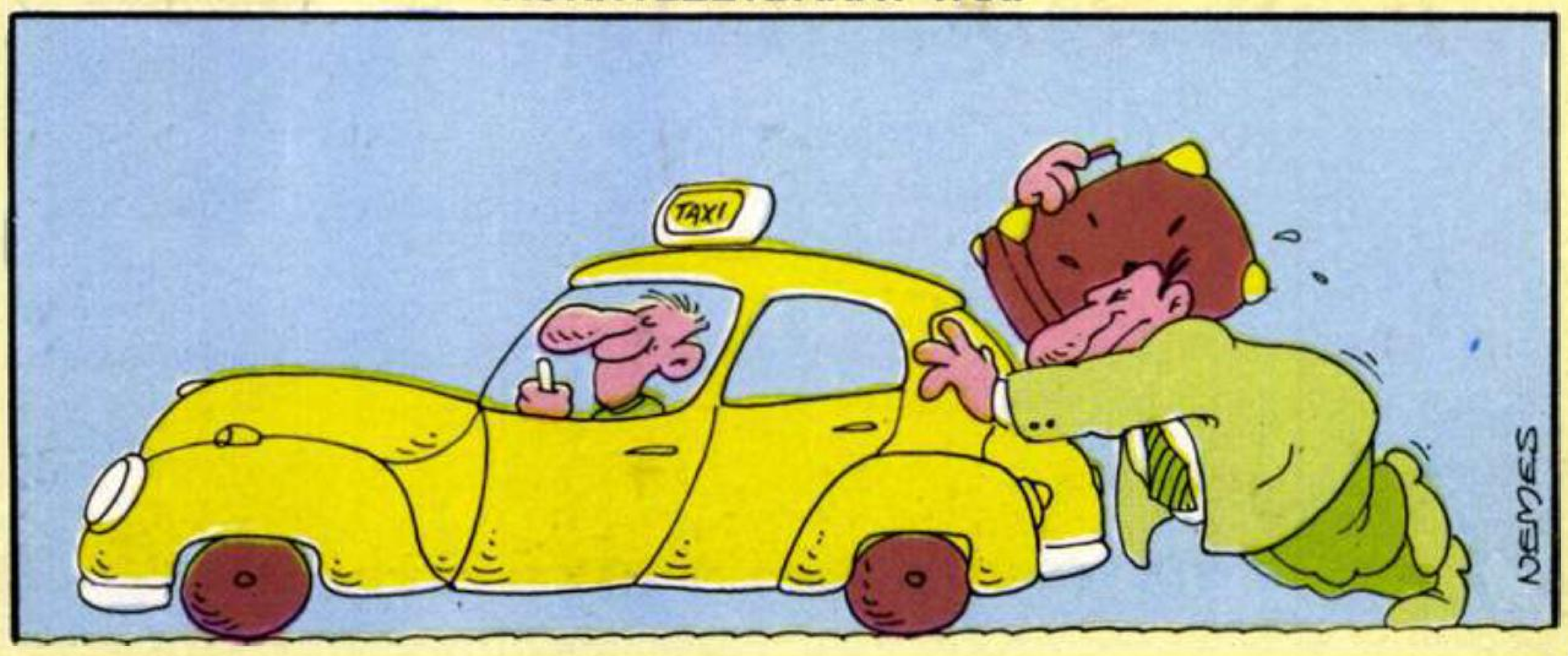

– Semmi baj, kolléga, majd áthárítjuk az utasokra.

– Na és akkor mi van, ezután sárga rendszámunk lesz.

KÖRNYEZETBARÁT TAXI

KANDI MIKROFON

(Beszélgetés dr. Éber Tamás főjegyellenőrrel)

– Kedves Olvasóink, ezúttal dr. Éber Tamás főjegyellenőrt, a közismert BKV-cerberust faggatjuk... Hé, ébresztő, kedves Éber úr! Hogy érzi magát mostanában?

– Remekül! Mióta ismét kitaláltuk a régi kalauzrendszert, alig férek a bőröndömbe. Izé, a bőrömbe.

– Milyen lesz az új találmány a gyakorlatban?

– Kezdetben egy kocsira egy kalauzt ültetünk, később növeljük a létszámukat, járatonként akár 35-40 főre. Ők egymás bérleteit fogják ellenőrizni.

– De hiszen így kevesebb hely jut az utasoknak...

– Legalább kevesebben fognak bliccelni!

– Egyéb tervek, újdonságok?

– A kétkulcsos áfa ellensúlyozásaként bevezetjük az egyajtós buszokat, melyekről este nyolc után csak leszállni lehet. Sajnos ezzel együtt tarifaemelésre is kényszerülünk.

– Hahh! Egy év múlva annyiba fog kerülni a buszjegy, mint egy színes tévé!

– No-no! Nem kell ahhoz egy teljes esztendő...

– Hogyan kompenzálják az áremelést?

– Sűrítjük a járatainkat. A jövő héten már megjelenik a sűrített egyes villamos, ilyen pici kis tubusokban!

– Állítólag hamisítják a BKV-jegyeket és bérleteket. Mit tehet ez ellen a cég?

– Forgalomba hozzuk a fémszálas buszjegyeket, s mindegyikre ráragasztunk egy hologramos bólogató buszsofőrt.

– Milyen büntetésre számíthatnak a bliccelők?

– Párizsi kollégáinktól már megrendeltünk ötven darab guillotine-t.

– A cégen belül megpróbálnak-e spórolni?

– Természetesen! Az üzemanyaggal. Buszainkkal ki sem állunk a garázsból.

– Apropó, buszok. Növelik-e a környezetbarát buszok számát?

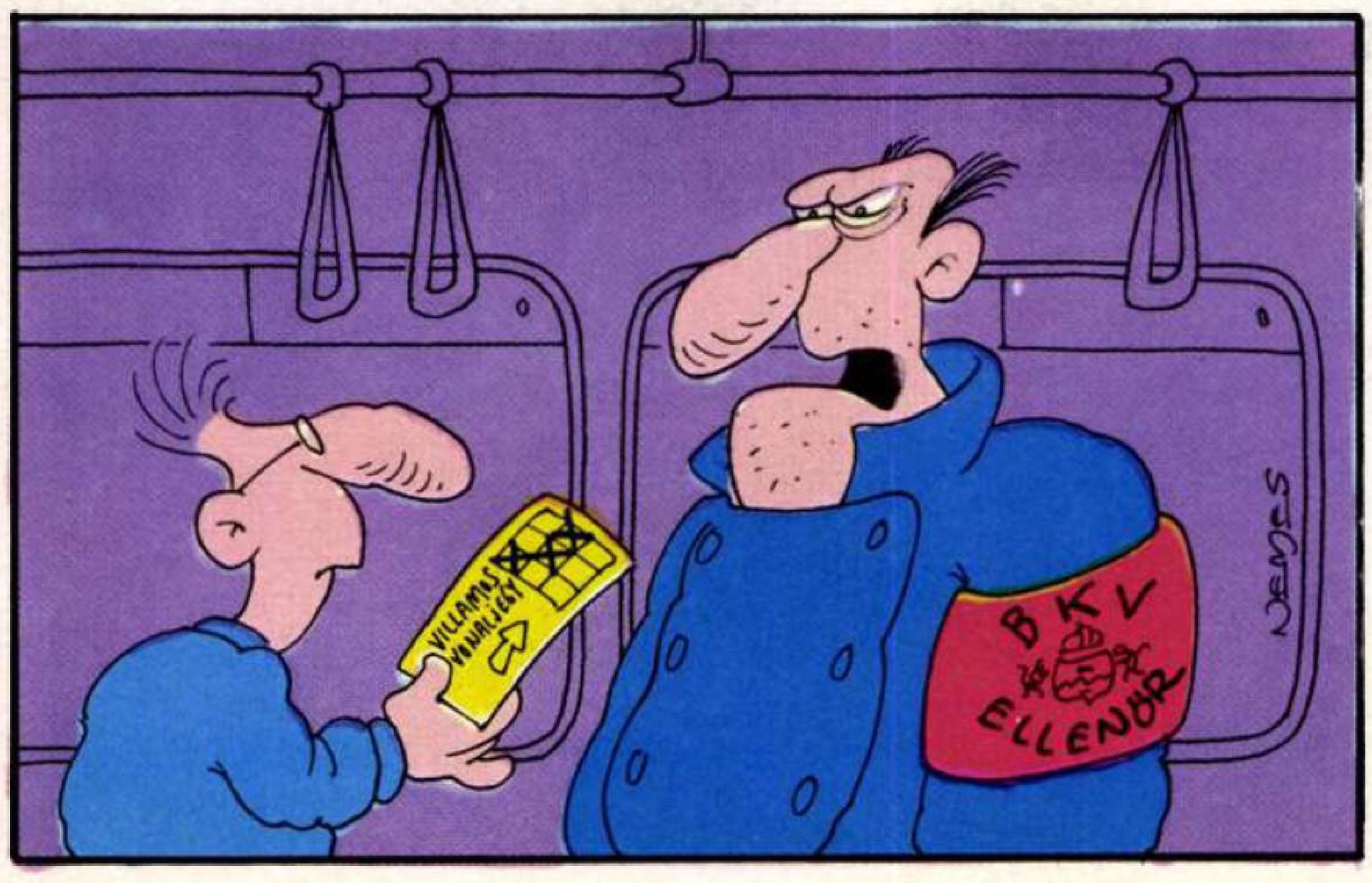
– Eszünk ágában sincs! Rengeteg a gondunk ezekkel a fránya környezetbarát buszokkal... Lassítják a forgalmat.

– Hogyhogy?!

– Minden sarkon megállnak virágot szedni.

WÉBER TAMÁS

ÚJ SZERENCSEJÁTÉK

– Nem nyert!

– Ne szomorkodjon, jó ember, kitűnő sárga festékem van eladó.

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Látom mentemben az újságos standokon: Egyre több orvos-ponyvaregény (vagy ponyva-orvosregény?) jelenik meg, „Dr. Ilyen esetei", „Dr. Olyan esetei", a szívdöglesztő ifjú doki megment egy gyönyörű lányt vagy gyereket vagy kutyát, így facsarva könnyet az olvasóból s milliókat a kiadótól...

Vajon én, B. P. dr., mire gondolnék, ha dr. B. P. vónék, s látnám ezen kultúrszennytömeget?

Hát... Elsőbb arra, hogy: Mi lenne, ha jómagam is indítanék egy ilyen sorozatot? Az állandó címe egy kissé más lenne, mint az említetteké, így szólna: „Dr. B. P. esései". Az 1-es kötet: „A futballkapus". Az ifi B. P.-ről szól, aki fociportás volt az egykori Vörös Meteorban, következésképp akkorákat *esett* a Csömöri úti pályán, hogy a környékbeli bolgárkertészek azt hitték, reng a föld.

2-es számú kötet, címe: „A híd". Tartalma: az egyetemista B. P. a szegedi hídról bele*esik* a Tiszába. (Lehet, hogy ugrott, fogadásból? Mindegy; az eladhatóság szempontjából ez mellékes.)

Harmadik kötet. „A zsákoló." A feszes cselekmény során a szigorló B. P., aki esténkénti burgonyaszállításból tartá fenn magát in Deutschland, 50 kg kartofellel a nyakában beesik egy thüringiai pincébe. (Ez a pincébe való be*esés* még többször megtörtént, de ez már a 4., szupersikerű kötet, címe: „A tintahal", arról szól, hogy B. P. dr., ezúttal már krumpli nélkül, időnként beesik egy pesti borozópincébe.)

Ötös, mindent felülmúló kötet, honorárium 300 000 Ft+áfa, címe: „Bumm!" Dr. B. P. Wartburgja találkozik a 9-es busszal, s a doki úgy ki*esik*, kvázi kiszáll a volán mögül, mintha ott sem lett vón...

Ennyi sok marhaság kiadása után a kedves B. P.-re már csak egy esés vár, éspedig az, mikor egy idegesebb olvasótól, aki nem szereti, ha hülyének nézik az írók, akkora pofont kap, hogy... Igen, mint *egy télikabát*.

JÓ TANÁCSOK, VIRULENSEKNEK

„Ki nem állhatom, ha zsebkendőbe tüsszentenek..."
(Ismeretlen vírus)

1. Influenzajárvány idején a tömegközlekedési eszközökön kerüld a BKV-ellenőröket!

*

2. Jobb ma egy priznic, mint holnap három C-vitamin.

*

3. Ha tizenharmadika péntekre esik, a világért se csókolózz pekingi számítógéppel!

*

4. Nyugtasd meg gyermekeidet, hogy örökölni fognak tőled. Hörghurutot.

*

5. Háziasszonyok vigyázzatok, a postások többnyire vírusgazdák!

*

6. Ha reggel arra ébredsz, hogy két fájós fejed van, gondban leszel a kalapoddal...

*

+1. És végül: Nyugi, mihelyst meggyógyulsz, máris támad a következő.

(ALT)

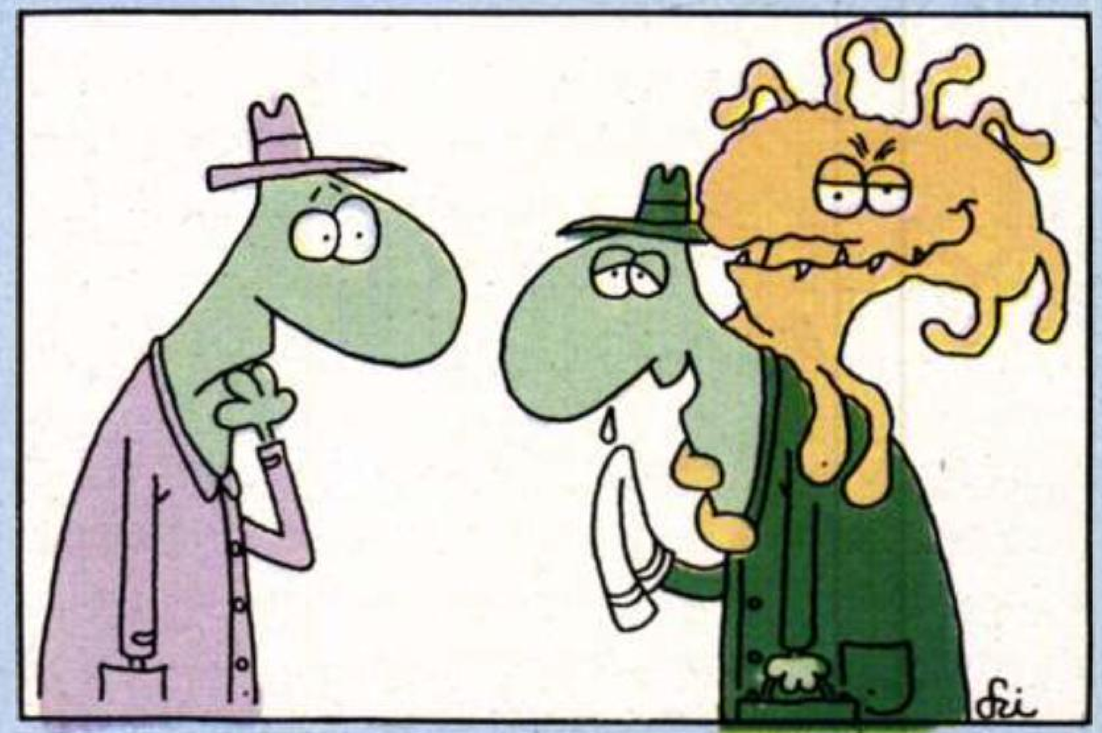
– Csak nem akarod kirekeszteni, azt a szerencsétlen influenzavírust?

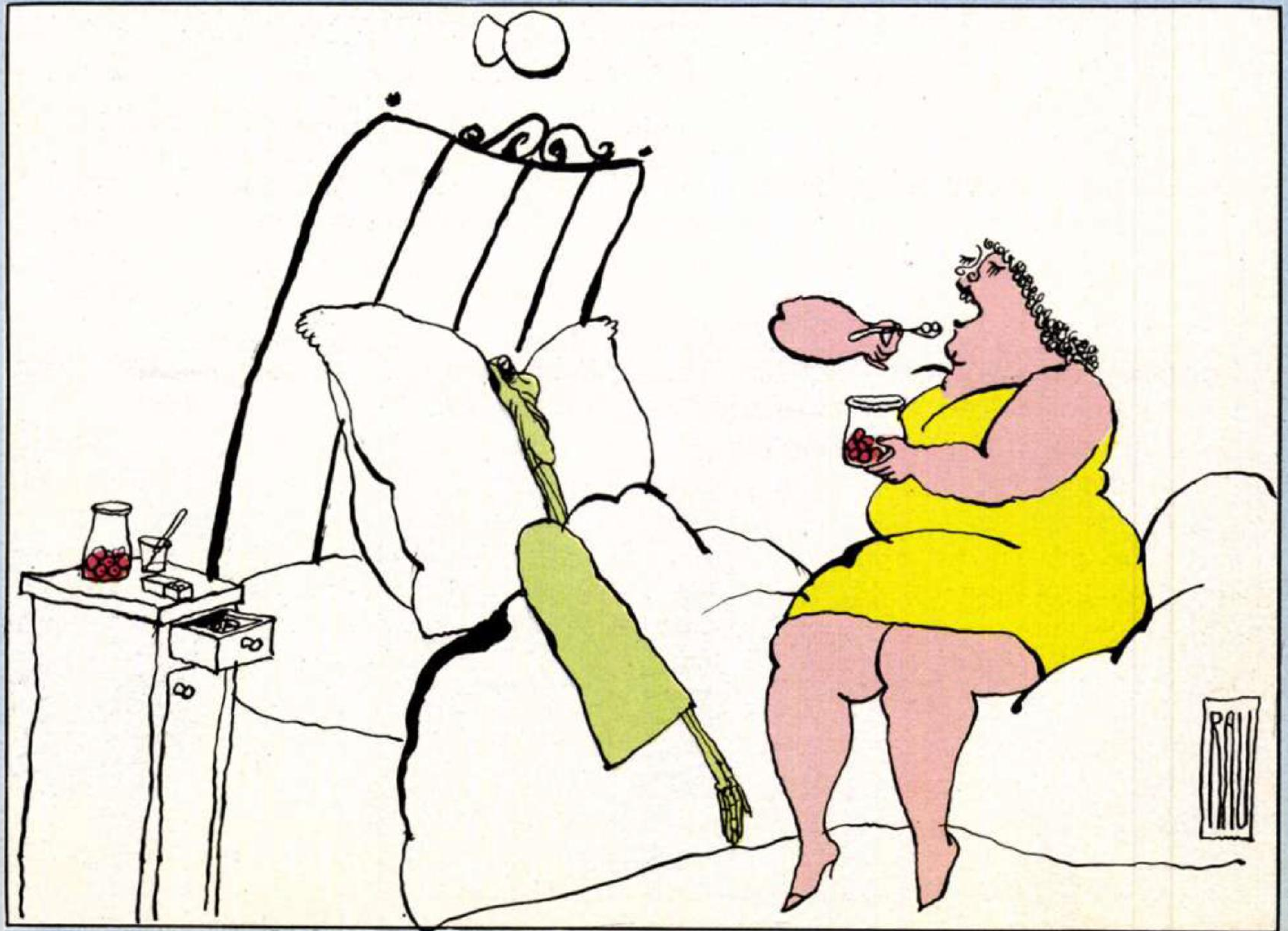
– Ugye, csak átutazóban?

TÁMAD A „B"-VÍRUS

– Nem érdekes, Imrém, csak egy influenzavírus.

– Most, amikor már megvan a kocsi, a lakás, a bútor, akkor te összeszedsz mindenféle vírust.

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

DÉNES JÁNOS

független képviselővel

A múlt héten ugyanebben a szobában beszélgettünk Király Zoltánnal. Önök meglehetősen eltérő nézeteket vallanak, ennek ellenére mindketten az MDF-et elhagyva lettek a független frakció tagjai.

– Ez csak részben igaz. Csakhogy Király Zoltán sohasem volt az MDF tagja, az MDF-frakcióban is függetlenként foglalt helyet. Jómagam viszont nem az MDF-ből léptem ki, csupán a frakcióból.

– Vagyis csak az elveik különböznek, de parlamenti szobájuk és képviselőcsoportjuk többnyire azonos.

– Az MDF-ből jó néhányan vagyunk a függetlenek padsoraiban. Én a taxisblokád után ültem át. Meggyőződésem szerint ugyanis akkor a kormány és az illetékes minisztériumok nem álltak a helyzet magaslatán, nem éltek azokkal a lehetőségekkel, amelyeket a választáson kaptak. Én nem kávésnéninek ültem a parlamentbe. Ezt akartam demonstrálni az átüléssemmel.

– A függetlenek sorra alakítják az új pártokat. Pozsgay az NDSZ-t, Palotás a KP-t, Király Zoltán egy új szociáldemokrata pártot... nem is tudom, a sor végére értem-e.

– Még tudok egyet. Fodor úr meghirdette a Robinson pártot.

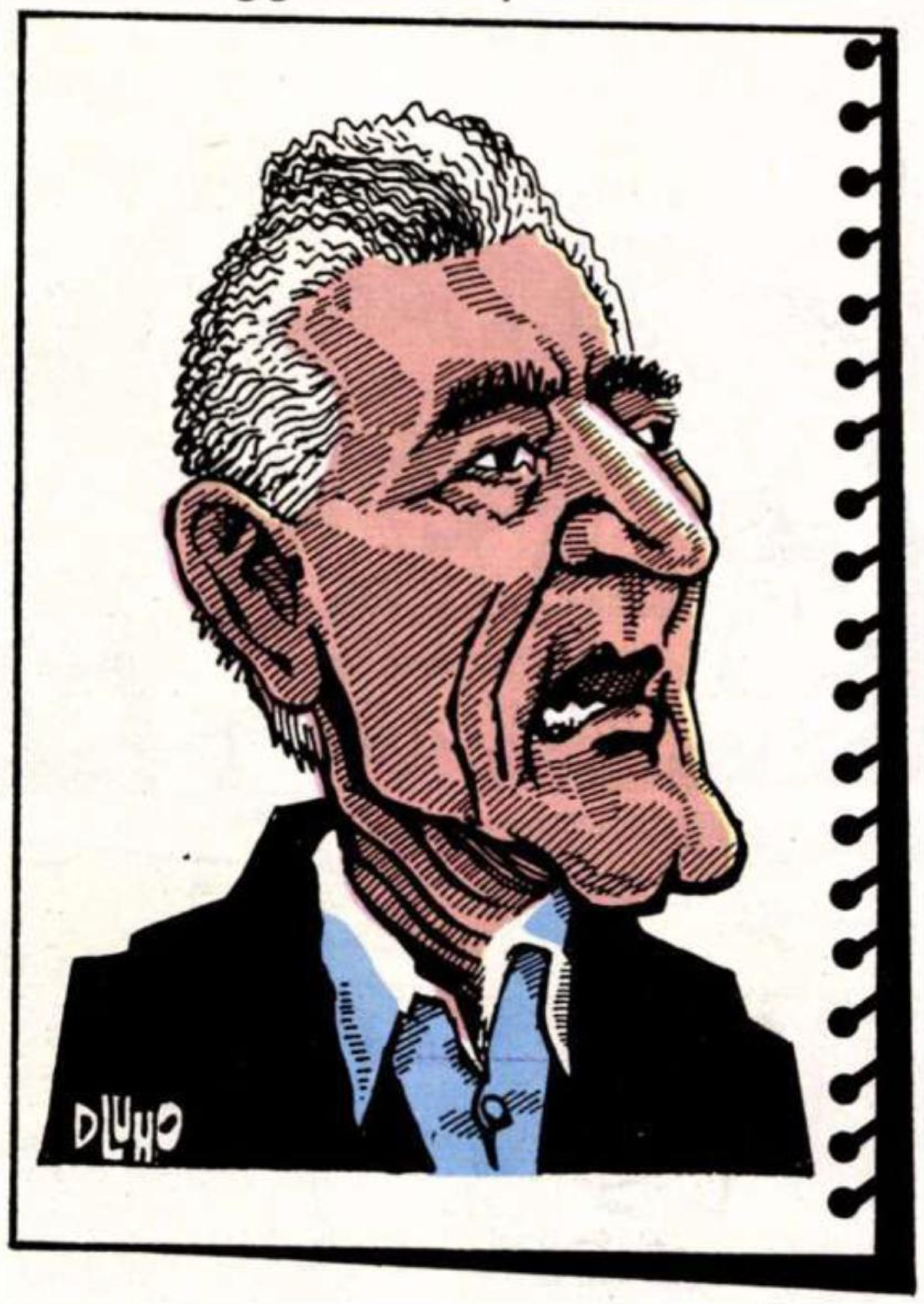
– Hogyhogy? Erről nem hallottam.

– Valahol azt nyilatkozta, hogy „Robinsonként nem lehet". Erre mondta Eke Károly tréfásan, hogy „megalakítottad a Robinson pártot"!

– Tehát önnek nem áll szándékában pártot alapítani?

– Meghökkentő, hogy a független képviselőcsoport hovatovább a pártelnökök és párttitkárok csapata. Ez humornak jó, politikának aligha. Én a nemzeti egység híve vagyok, tehát nem gondolkodom egy kilencvenkilencedik kis párt létrehozásában. De hát a jövő útjai kiszámíthatatlanok, hiszen a politikai és gazdasági kényszer furcsa dolgokat produkálhat. Meggyőződésem például, hogy a „Csurka-jelenséget" is egy társadalmi kényszer hozta létre, mert az MDF – a koalíciós pártokkal megerősítve – nem hajtotta végre azt, amiért megválasztották. Ennek a természetes politikai, társadalmi reakciója jelent meg.

– Ebben az értelemben ön is reakciósnak tartja magát?

– Nem, nem! Nem jó a szó. Én így látom a helyzetet: a választások után a miniszterelnök úr megrendezte az Antall-bazárt. És ez a bazár az azóta eltelt időben azt produkálta, amit produkált. Most, januárban, az MDF országos gyűlésén tulajdonképpen egy kirakatrendezés történt, de az árukészlet nem változott.

– Ön munkáskerületet képvisel az Országházban. Radikalizmusa – úgy is mondhatnánk: türelmetlensége – milyen visszhangra talál választói között? Nem tart attól, hogy sokan elpártolnak öntől?

– A választásokon azon elkötelezettség és hitelesség alapján léptem fel, amely a sorsom révén a sajátom volt. Nem egyedül győztem: három képviselői hely közül hármat szereztünk meg az MDF-nek. Ebből következik, hogy ilyen volt mindhármunk fogadtatása, elismerése. Úgy érzem, megbecsülésem megmaradt, annak ellenére, hogy a frakció, a koalíció kihullott alólam. Habitusom megőriztem, nem tudatosan, hanem mint a fába szorult féreg.

– Nem túlzó ez a hasonlat?

– Nem, nem. Ha akarják, rajzoljanak így le: fába szorult féregként, akit a hasíték keményen szorongat. Kérem, én mind a kerületemben, mind vidéken, az ország bármely részén meg tudok jelenni. Nagyon sokfelé meghívnak.

– Tehát nem érzi, hogy csökkent volna a támogatottsága?

– Általában érezhető, hogy a társadalom elfordul a politikától. Nyilvánvalóan az én esetem sem kivétel, de ezen belül én érzem a támogatottságot.

– Az ön véleményével lehet egyetérteni vagy nem, stílusát lehet elfogadni, vagy azzal vitázni, de egyet biztosan nem lehet: önt nem észrevenni, megszólalásait közömbösen fogadni. Sokak szerint ön humort lop a politikába, hiszen sokan megmosolyogják, némelyek egyenesen bohócnak kiáltják ki.

– Vagy megpróbálnak belőlem bohócot csinálni. Nemrégiben például volt egy sajtótájékoztatóm, ahol senki nem kérdezett semmit. Az újságírók csak ültek, és néztek. Én mi mást válaszolhattam volna? Visszanéztem. Egy ideig így szemeztünk egymással, aztán befejeződött a néma tájékoztató. Hát kérdem én, milyen újságíró az, aki egyetlen kérdést sem tud kiizzadni? Akár rosszindulatút is. Például megkérdezhették volna, milyen felkészültségem van ahhoz, hogy elvállaltam a gazdasági bizottság tagságát... És ha bohócnak tartanak? Üsse kő! Már egyszer kijelentettem a nagy nyilvánosság előtt – a parlamenti jegyzőkönyvben is olvasható –, hogy már megrendeltem a bohócsipkát.

– Ön nemcsak másokról, önmagáról is képes maró gúnnyal beszélni.

– Azért merem megtenni, mert én nem cipőkanállal kerültem be a parlamentbe. Érzem a hitelességemet. Van bátorságom feltenni a csörgősipkát, mert – ezt nem szabad elfelejteni – a középkorban, évszázadokon keresztül az udvari bolond volt az egyetlen, aki kimondhatta az igazságot. A bohócra mindig odafigyelnek, mert az igazságot várják tőle. Ebben az értelemben vállalom, nem tekintem sértésnek, ha bohócnak titulálnak. És hogy nem idegen tőlem az öngúny? Ez természetes. Ha ez a góbé humorom nem lenne, akkor ki se bírnám... Humor nélkül nem megy... A politika sem.

LUDAS MATYI HÍREK

A parlament tegnapi plenáris ülésén fontos kétharmados törvény született, amikor a képviselők határoztak abban a kérdésben, hogy ezen a héten ki hozza a kávét.

•

A magyar nép méltóságát sértő megnyilvánulásokat vizsgáló Mikó Imre Kör ezúton nyugtatja meg a lakosságot: nem számít hazaellenes cselekedetnek, ha valaki nem hisz a magyar foci felemelkedésében.

•

Újabb botrány! A Pénztárcába Tours utazási iroda is cserbenhagyta utasait, akiknek karib-tengeri luxushajókázást ígért. A botrány akkor robbant ki, amikor Kuba partjaitól 15 tengeri mérföldre az utasok észrevették, hogy nincs alattuk hajó.

•

Egy magát megnevezni nem kívánó képviselő közlekedésbiztonsági szempontok alapján azt javasolja, hogy ezentúl a személyautók anyósülése elé is szereljenek kormánykereket. A Fidesz-frakció támogatja az ötletet, bár véleményük szerint a javaslattevő minden bizonnyal kormánypárti.

•

A BRFK legutóbbi razziája során 18 bőrfejűt vett őrizetbe, majd miután kihallgatták a szkinhedeket, visszaszállították őket az óbudai nyugdíjasházba.

•

138 éves korában sikeres érettségi vizsgát tett Selymes Oszkár felsőlégúti lakos, aki az állandóan változó oktatási reformok miatt csak az idén jutott el a záróvizsgákig.

•

Átadták az Év sportolója kitüntető díjakat. Vigaszdíjban részesült Konyha-Sós Aranka, aki a '92-es barcelonai olimpián talajon, gerendán és felemáskorláton is aranyérmet nyerhetett volna, ha 4 éves korában édesanyja beíratja tornászni.

(WÉBER)

– Nincs probléma, a járdán állunk… itt nemrég elment valaki…

– Tetszik tudni, az úgy kezdődött, hogy a Mártírok útjára költöztünk…

BODNÁR GYULA:

SZMOG

(Napló tú élőimnek)

6.55 Ébredés sötétben. A sz omszédos fiatal pártól a falon is átsüt a szenvedély. Csak a Na p nem süt át a szmogon.

7.00 A rádióban – bemond ók híján – a tegnap előtti hírek mennek az éjszakai portás sze rkesztésében.

7.10 A hálószobánk ablak át vastagon borítja a korom. Feleségem úgy döntött, nem mossa le. Jobban járunk, ha meghagyjuk sötétítőnek és el adjuk az így feleslegessé vált reluxát.

7.20 Anyósom a nappaliban véletlenül kinyitotta az ablakot. Azóta a mi televíziónk is „feke te doboz".

7.25 Időközben felébredt a n agyfater. Szerinte nincs szmog, csak járvány lett a szürkehályo g.

7.30 Meteorológus a rádió ból: „Mindenki hagyja otthon a kocsiját, inkább tömegközleked jen!"

7.35 Fővinform a Napkelté ből: „Menjenek gyalog. Ilyen szmogban a kutyát sem ver ik ki a remízből, nemhogy a tömegközlekedést!"

7.40 Rendőrségi hír: „V. Má ria kiskorú – iskolába menet – a sűrű ködben rossz útra tért.. ."

7.50 Feleségem beszedte a tegnap száradni kitett ingeimet. Amit nem falt fel a savas eső, azokat úgy átjárta az ólomgőz, hogy a Torgyán-titkárság azon nal felvásárolta, mint gólyóálló mellényeket.

8.00 Anyósom hazatelefonál t a közértből, hogy elmarad a reggeli, mivel nem tudják meg különböztetni a tejeszacskót a kakaóstól. A szmogban ugyanis minden zacskó fekete.

8.25 Úgy döntöttem, hogy m égis kocsival megyek! Sajna, a nagy sietségben a slusszkulcs ot, a szmogban pedig a garázst nem találtam.

9.00 A megállóba végre be gördült egy autóbusz, de nem volt vele szerencsénk. A nag y ködben tévedt ide Bodrogkeresztúrról.

11.00 Karitatív bernáthegyiek járják az utcákat és a nyakukon lévő hordócskákból ködlámpák at vehetnek magukhoz a sötétben téblábolók.

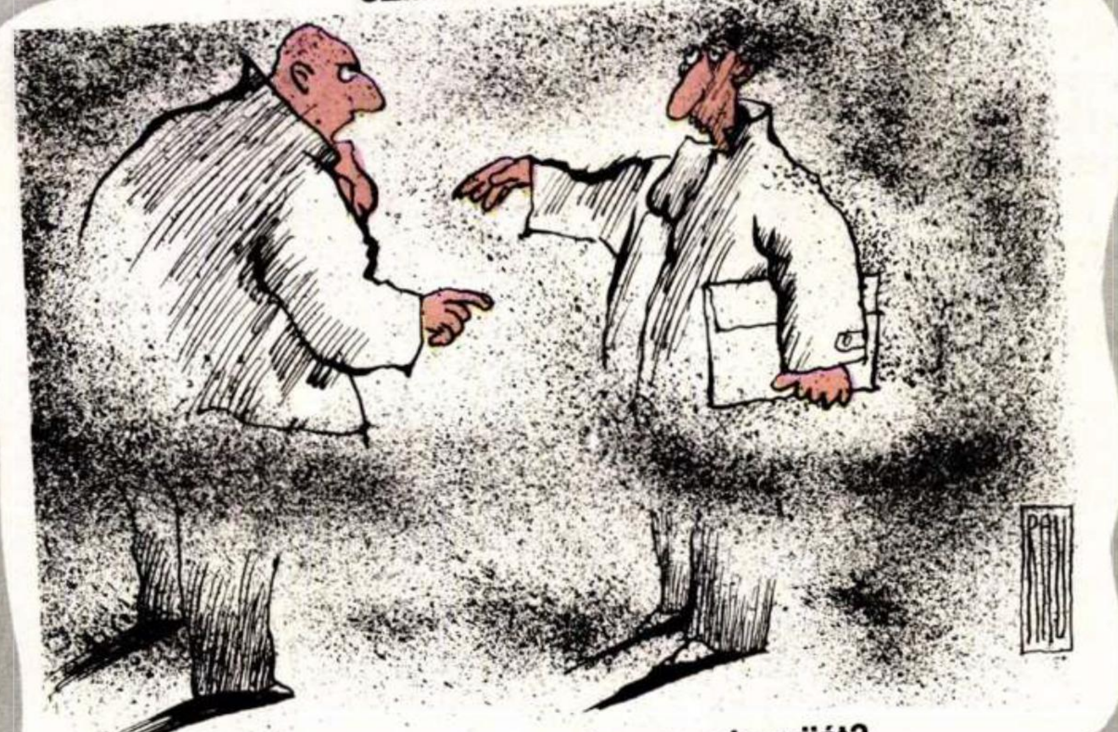
15.00 A Váci utcában telje s a zűrzavar. Az átláthatatlan ködben egymást lopják meg a zsebesek.

17.00 Ma elmaradt a napl emente. A München–Budapest repülőjárat a Ferihegyet borít ó nagy köd miatt Münchenben szállt le. Az utasok hazautaztat ásáról repülőgéppótló kutyaszánokkal gondoskodnak.

22.00 A Vöröskereszt kere sőszolgálatának köszönhetően újra együtt a család! Már csa k a lakásunkat kellene megtalálni…!

SZMOGVESZÉLY

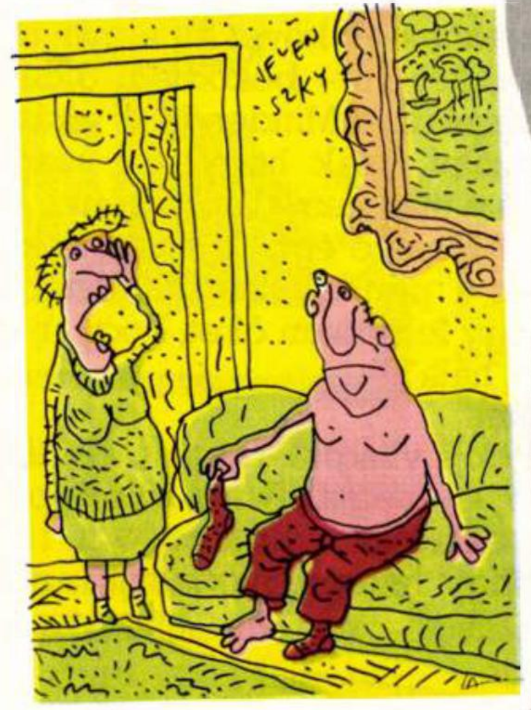

– Maga is otthon hagyta a kocsiját?
– Nem, én nem találom.

– Nézd milyen cuki gázálarcot hozott a nagyi, Pistike!

SZMOGRIADÓ

FEJBERIZSA

RÁMENŐS FOCISTÁK
– Az én fiaim odateszik a töküket is a csülökre, öregem, ha kell!

•

A HAJRÁ HEVÉBEN
FEJCSERÉS TÁMADÁS

•

ENERGIKUS ÉBRESZTŐ
Megpróbált belé lelket verni, a szemén keresztül.

•

SZÉDÍTŐ JÓSLAT
DROGNÓZIS

•

FELKÉRÉS PISZTOLLYAL
– Maradj ott, ahol vagy, és szép lassan gyere közelébb.

•

SERDÜLŐ RÉMÜLET
ZÖLDBORSÓDZÁS

•

KITARTÓ ÉLETTERV
Sohasem adta föl, hogy egyszer majd feladja.

•

ANNO MAGYARÁN
DACUMÁL

•

MACKÓTÁRSULÁS
KOALALÍCIÓ

•

PONTOS KÉPZAVAR
A turul a múlt rendszer számára vörös posztó volt.
(Tóth Péter Pál közlése.)

•

KÉSEDELMES ÁTSZERVEZÉS
RACIONANIZÁLÁS

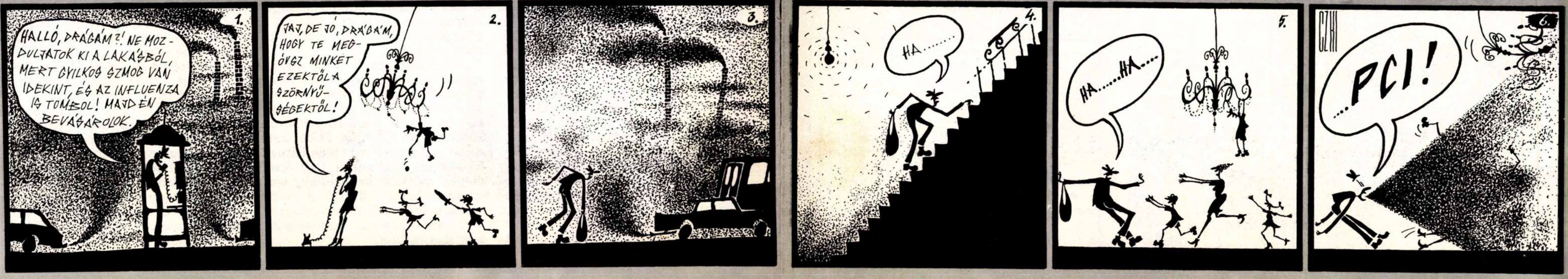
•

A LEGNYUSZIBB FUNKCI
ALNÖK

•

RÁÉRŐS VÁLÓOK
– Veled nem lehet kijönni; csak a moziból.

IZÉ

MINDIG AZ A PÉNZTELENSÉG!

Fura világ a mai. Nem tudom megfigyelték-e, de ma mindenki a pénztelenségről beszél. És én ezt ki nem állom. Már társaságba sem merek menni, mert mindenütt csak erről locsognak.

A minap is, az egyik munkatársam, Géza, azzal állt elő, hogy meló után ugorjunk be a Gödörbe egy korsóra, és ott aztán jól elbeszélgetünk.

– Rendben van, Géza – mondtam –, de lenne egy kikötésem. A pénztelenségről egy szót se'! Mert tudod, én ezeket a sirámokat már kifejezetten utálom. Egyesek viszont másról sem tudnak beszélni, csak arról, hogy ma milyen nehéz az élet. Én az ilyen embereket megvetem. Már csak azért is, mert lefogadom, hogy én sokkal szegényebb vagyok, mint ők, és lám az én ajkamat egyetlen zokszó sem hagyja el. Pedig biztosíthatlak, hogy lenne miről mesélnem! De én nem szeretek arról fecsegni, hogy milyen nyögvenyelős hétszámra főtt krumplit enni. Hisz' vannak az életnek apró örömei is, legyen az akár egy árva pacsirta éneke is! Nem igaz? Miért nyavalyognék hát folyton arról, hogy rettegek a villanyszámlástól?

Még csak idáig jutottam eszmefuttatásomban, amikor észrevettem, hogy Géza már nincs is mellettem. Tehát jól sejtettem. Ő is csak panaszkodni akart, de az én határozott fellépésem megóvott ettől. Visszaálltam hát a gép mellé, de alig kezdtem el a munkát, megjelent a művezető.

– Szakikám – tette félszegen vállamra a kezét. – Szeretnék beszélni magával.

– És miről lenne szó? – érdeklődtem.

– Magáról – sütötte le a szemét. – Tudja, a Géza odajött hozzám.

– Rendben van, ha rólam, akkor beszélhetünk – nyugodtam meg. – Mert tudja, én mindenről hajlandó vagyok szót váltani, csak egy dologról nem. És ez, a pénztelenség. Márpedig higgye el nekem, vannak olyanok, akik, ha akármely embertársukkal összefutnak, rögtön úgy fűzik a mondanivalójukat, hogy rövid úton a pénztelenséghez jussanak, és elsírhassák, hogy számukra a létminimum csupán elérhetetlen vágyálom. És ezek az alakok már semmi mást nem vesznek észre. Ki figyel már az aranyló napkeltékre, a jegenyefán turbékoló gerlepárokra? Egyedül én! Pedig elhiheti, hogy nekem aztán igazán lenne okom panaszkodni, de...

Itt tartottam, amikor a rendészek megfogtak és művezetői utasításra kivezettek a gyárból, úgymond, ha kipihentem magam, majd jelentkezzek.

Bosszantott a dolog. Már a művezető is egy követ fúj a nyavalygókkal.

– Nem értem én ezt a mai világot, kérem – bököttem oldalba hazafelé a buszon egy csókolódzó szerelmespárt. – Mindenütt a sirámok. Még a művezetők se' tudnak másról beszélni, csak hogy így szegényedik az ország, meg hogy úgy nincs pénz. Azt már nem dalolja senki, hogy

„Kicsi kunyhó, szerető szív, / Messze égbolt, tiszta, kék –"?

Ez ma már smafu? Ma már csak a pénztelenségről lehet beszélni? – kérdeztem az enyelgő párocskát, hogy felrázzam őket, hogy új dimenziókat nyissak beszűkült értelmüknek. És a hála?

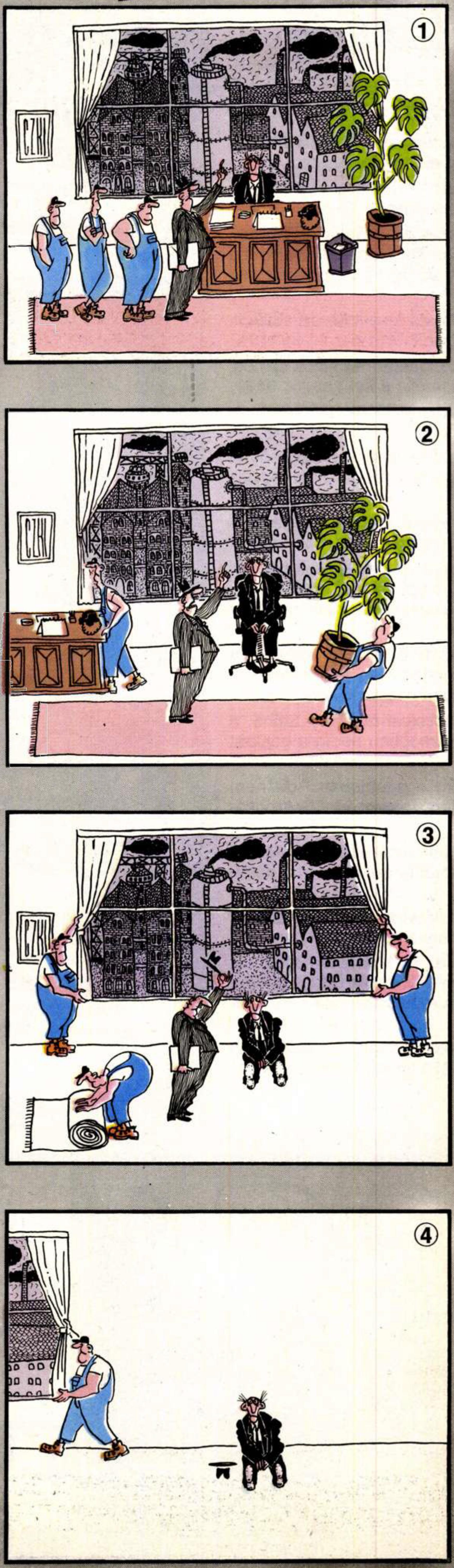
Le se merem írni, mit mondtak rám.

Ekkor döntöttem el, hogy elvonulok a világtól. Nagyszerű helyet találtam a Hárs-hegyen. Aki akar, azért könnyen megtalálhat a sok Napóleon között, ugyanis külön szobám van. Én vagyok a Pénztelenség.

Végezetül arra kérem önöket, hogy ha meglátogatnak ne beszéljenek folyton rólam!

FARKAS MÁRTON

A CSŐD

SINKÓ PÉTER:

LÁNYOK, ANGYALOK

Amikor először kerültem koedukált osztályba, azonnal a felére csökkentek az álmaimban a lányok. Természetesen nem úgy gondolom, hogy azontúl csak deréktől lefelé álmodtam róluk, hanem mennyiségileg. Mert ugye, amíg csak fiúk közé jártam, a másik nem titokzatos és gyönyörűséges valami volt a számunkra. Ha a sors úgy hozta, hogy beszélnem kellett velük, csak habogtam, esetleg jól megdobáltam őket hógolyóval, vagy szelíden kitéptem a hajukat a játszótéren – ugyan figyeljenek már rám. Szóval olyan elérhetetlenek és titokzatosak voltak a számomra, mint maga Zorró. Aztán az egyik félévben koedukálták az osztályt. Már az első órán kiugrott belőlem a jópofaság, hadd lássák a lányok, milyen jó hangulatú osztályba kerültek. A tanár írt a táblánál, én meg mögé osonva hulahopp mozdulatokat csinálva bohóckodtam, és gyorsan visszaültem a helyemre. Akkor jelentkezett az egyik kislány: Tanárnő, a Sinkó hulahoppozott a háta mögött... Ekkor beborult az ég, megremegett a föld, nagy hasadások futottak végig az osztályterem falán. A földrengés az én lelkemben zajlott le, és attól a pillanattól kezdve az összes lány leszállt a felhőről, ahova addig helyezte őket nőimádó lelkem. »Másik tábor« lett a lányokból. Megszokottakká váltak, és már egyáltalán nem hebegtem, ha beszélni kellett velük. Emlékszem, ezt az érzést ki is tárgyaltuk a többi fiúval, és olyan általános iskolás bölcsességeket mondtunk rájuk, hogy sok lúd disznőt győz, meg hogy lakva ismeri meg az ember a lányokat...

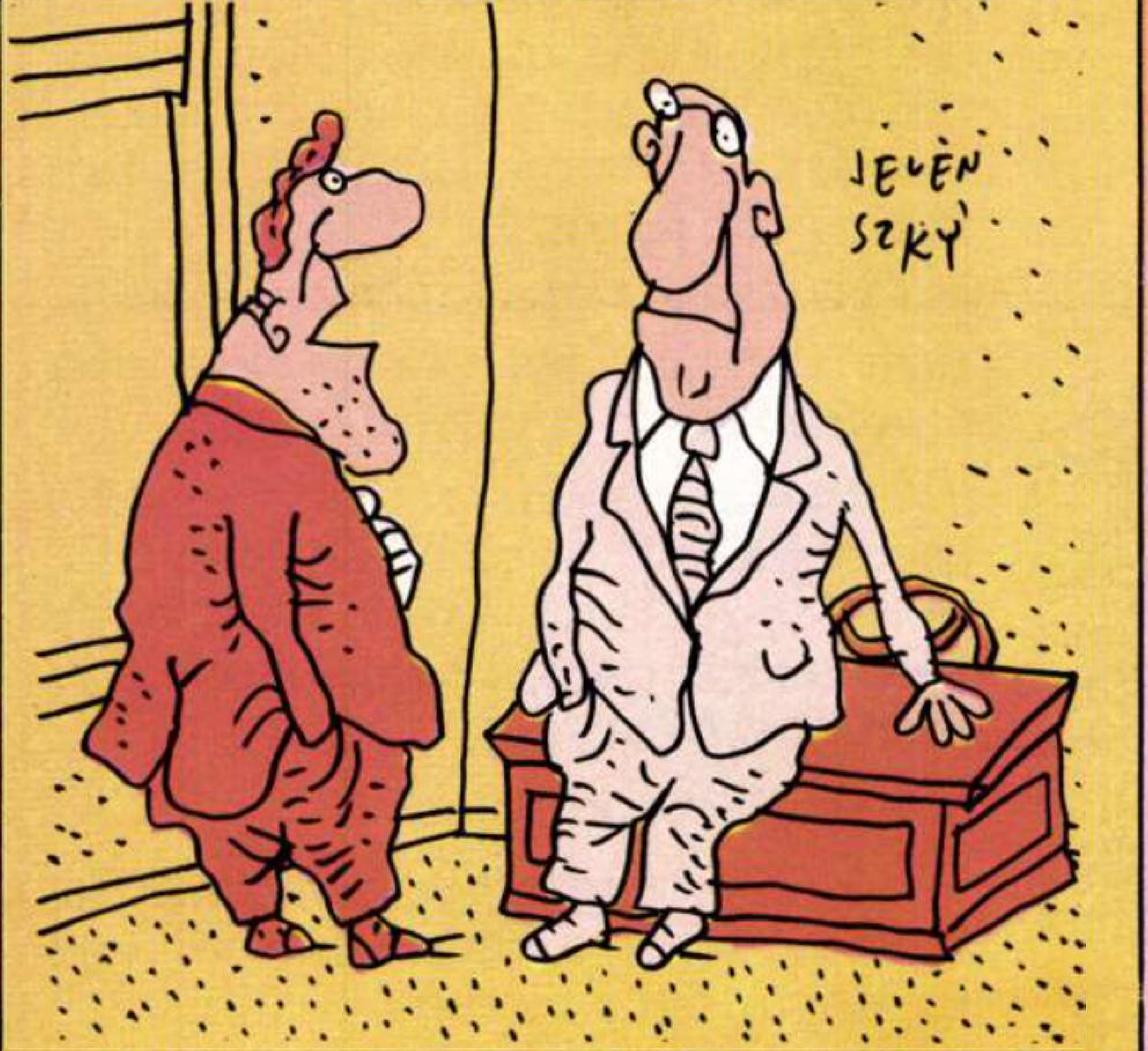
Manapság ugyanígy vagyok a politikai humorral. Valaha – régi szépemlékű rosszabb időkben – remegő szájszéllel izgultam, ha egy-egy kétértelmű poénnal valaki ügyesen jól megmondta és odavágott. Még ha nem is volt kimondottan elegáns a dolog, akkor is örültünk. Álmainkban a politikai humor hintón járt, és néha meg kellett érte halni. Néha az álmokban a politikai humort ki kellett hozni az égő házból, és karjainkban odavinni a szüleihez, és szerényen annyit mondani – megmentettem a lányukat...

Aztán koedukálták az osztályt.

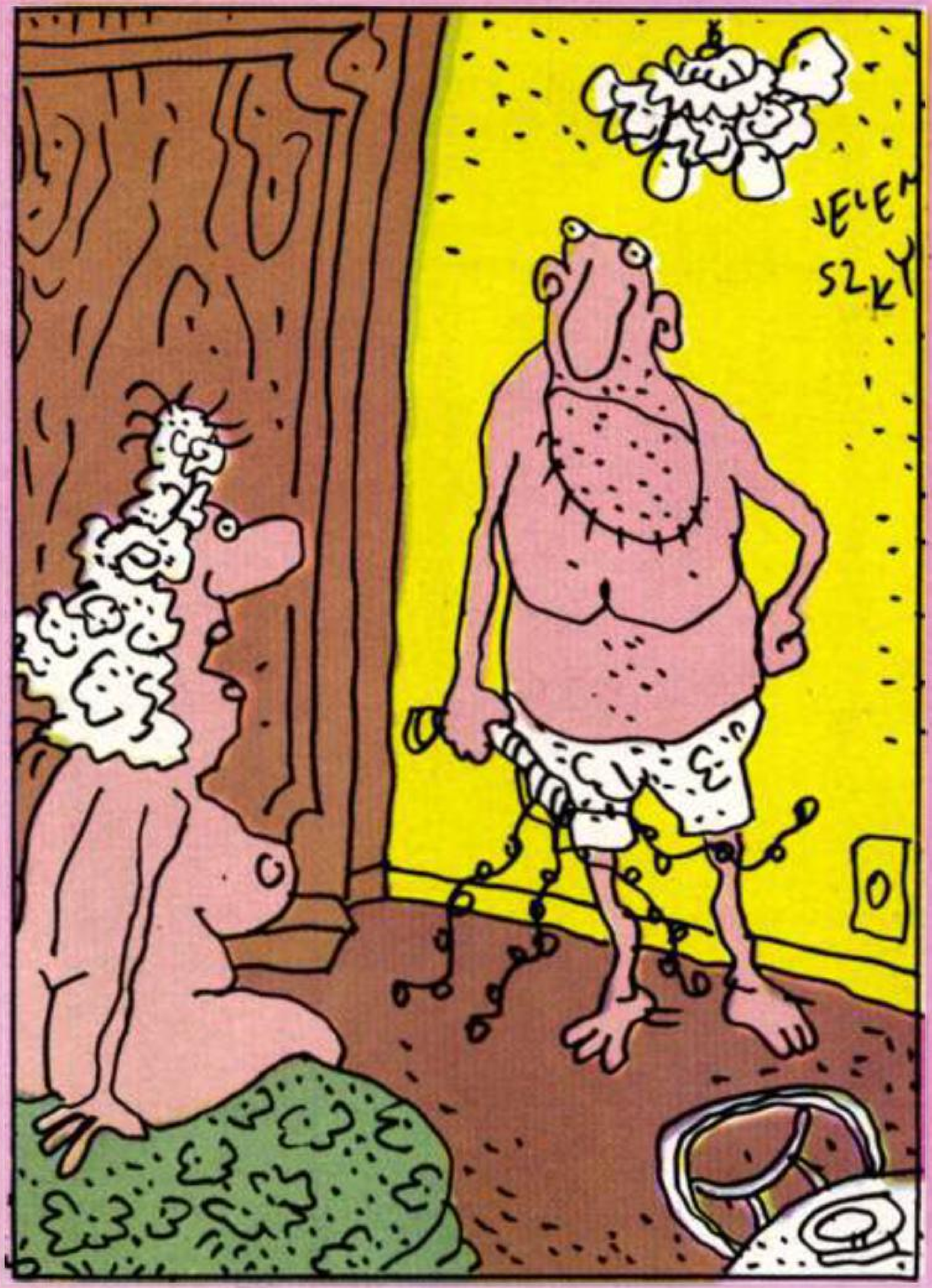
Bárhová néz az ember, coppfos politikai humorok ülnek, szépen hátratett kézzel. Mindig felkészültek, mindig jó tanulók. És ha az ember belefeledkezve hulahoppozik egyet, jön a megszégyenítés... Nem is igaz, hogy tiszták és kívánatosak. Sokszor kimondottan hülyék és beképzelt majmok. Unom őket. Ott ülnek minden újságban, minden műsorban... És ha csak őket unnám. De én még magamat is unom!

Émile – Auguste (Chartier) Alain francia esszéista azt írja az Elmélkedés című nagyszerű könyvében, hogy: »Nem lehet szórakoztatni azokat, akik önmagukat unják.« Azt hiszem, teljesen igaza van a tanár úrnak. A szórakozásnak vége. Béke sorainkra!

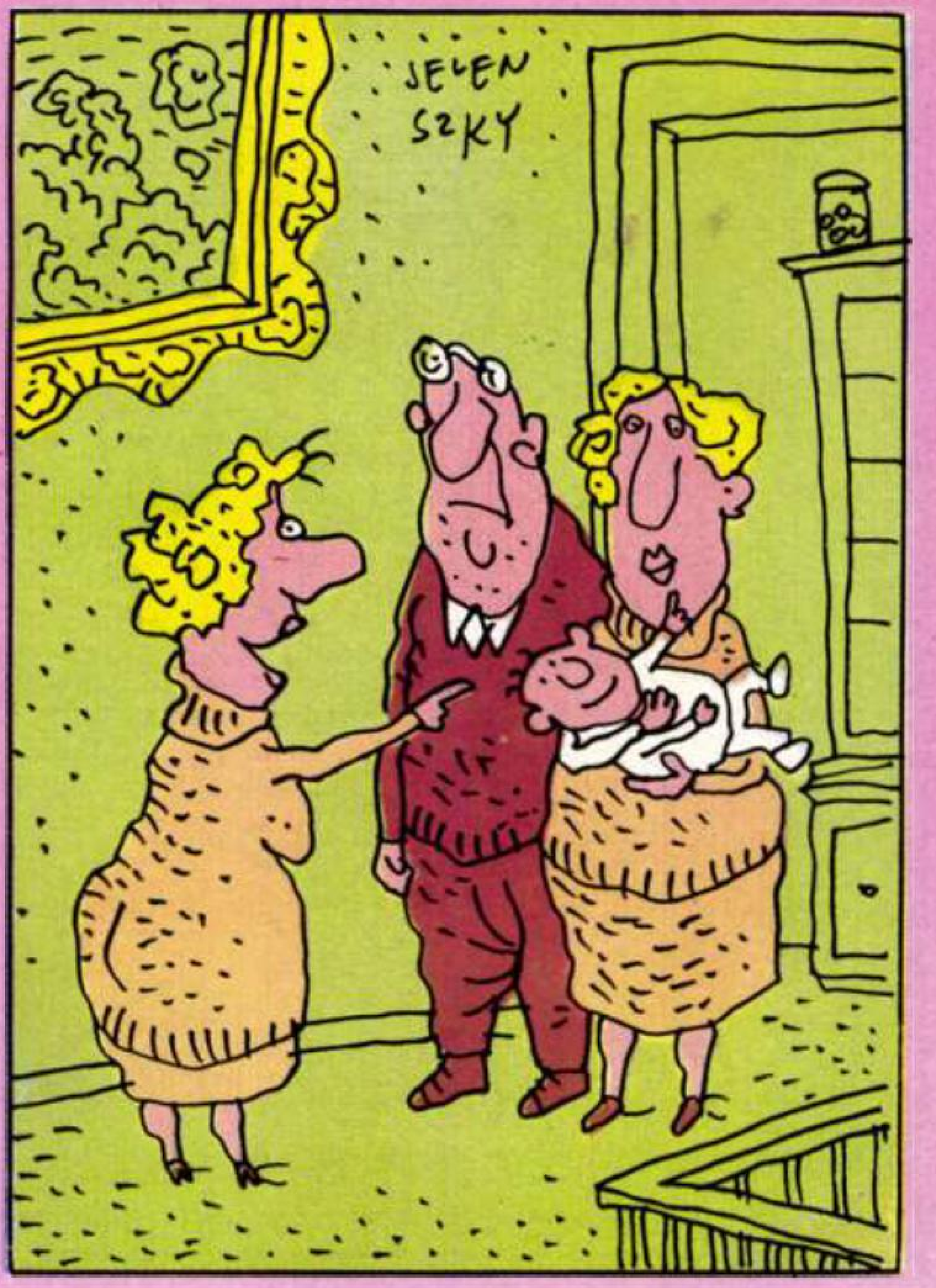
NINCS PESTI VICC

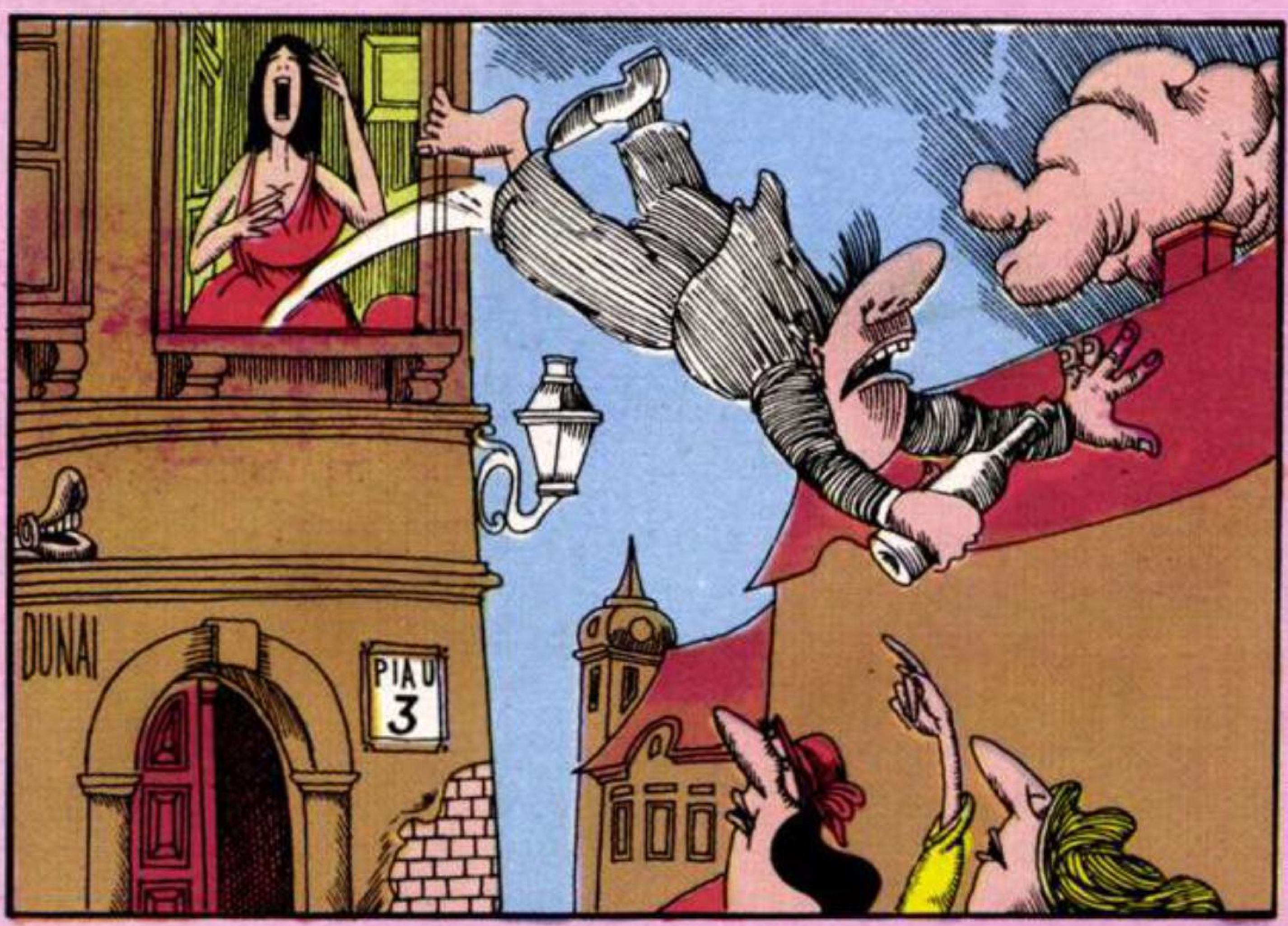
– Hiába öregem, az, hogy találkozik Jelcin, Antall és Iliescu, mégsem ugyanaz, mint Brezsnyev, Kádár és Ceaușescu mennek egy repülőn.

– Igen, én is látom, hogy a tv-ben ez megy, de nem hiszem, hogy egy átlag amerikai ilyen családi életet él.

– Gratulálok, drágám, nagyon aranyos, remek csapatmunka volt.

DIPLOMÁCIAI NYELV

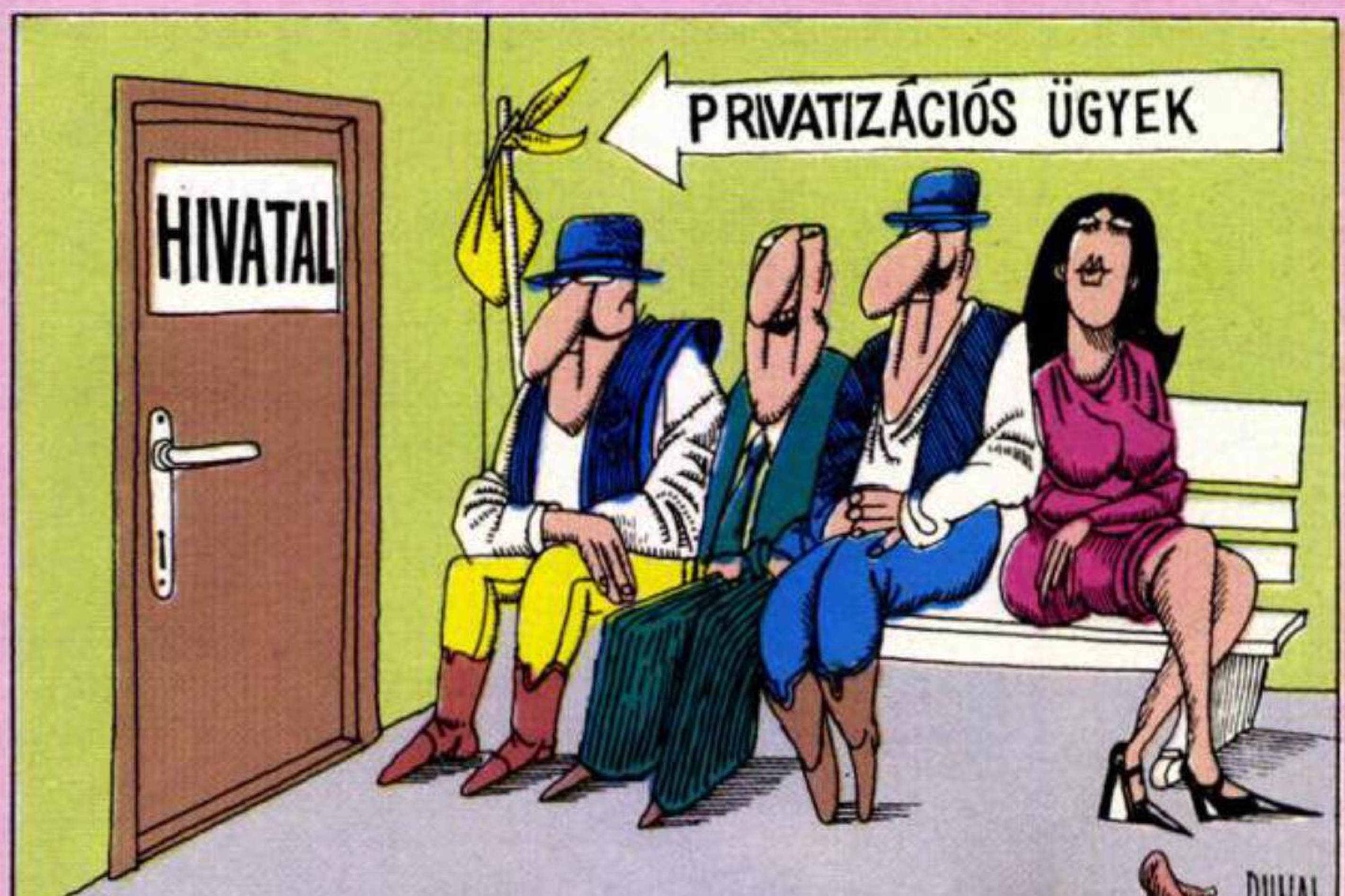
– Úgy látszik, Kovácséknál törékeny a tűzszünet.

Feltérképezik a honi szexipart

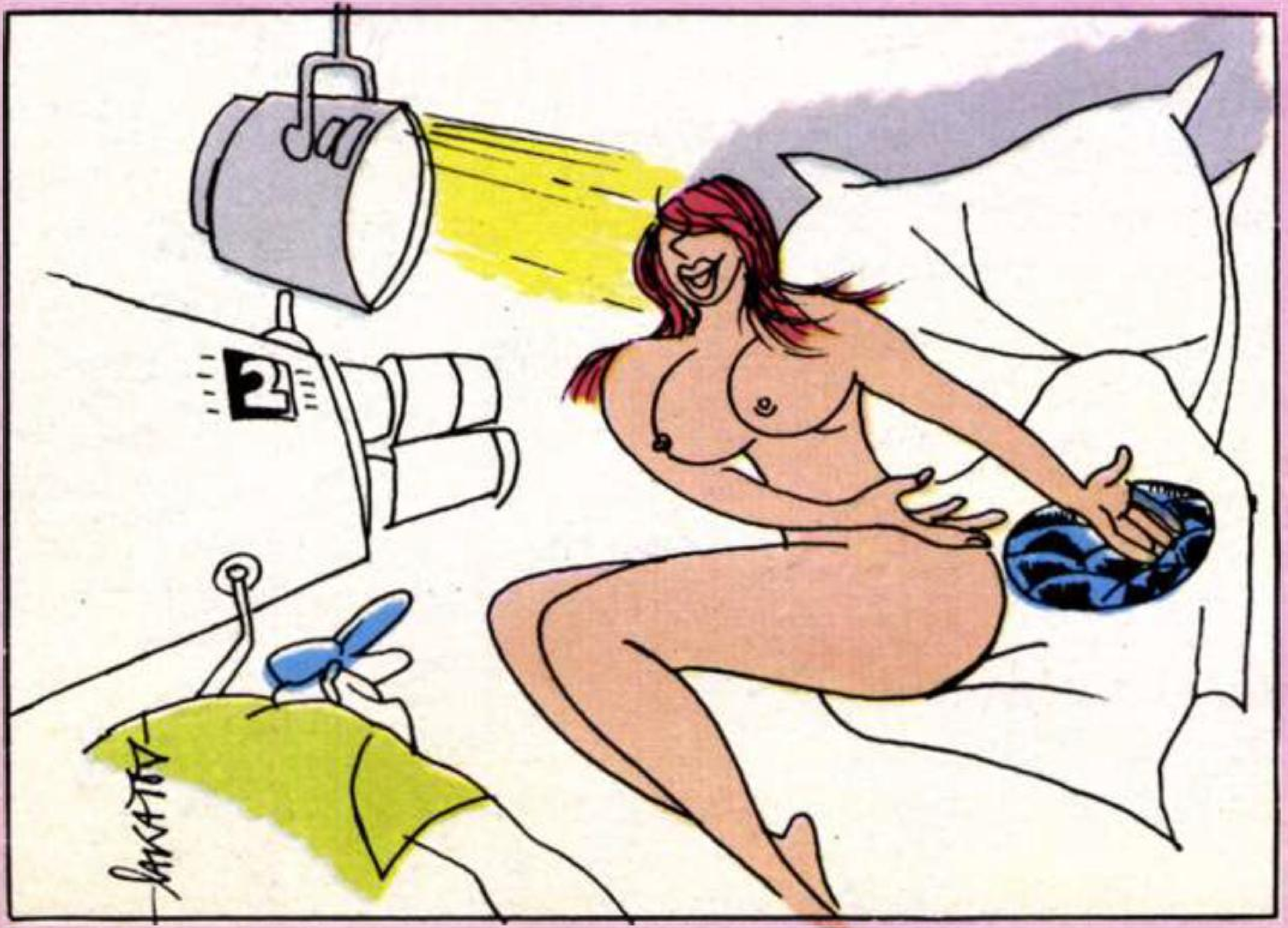
SZÍVESEN JELENTKEZNÉNK TÉRKÉPÉSZNEK

VÁLTOZÁSOK

– Ha jól emlékszem, ezt a kis mucust a múlt rendszerben a községi párttitkár privatizálgatta.

PIKÁNS OLDAL

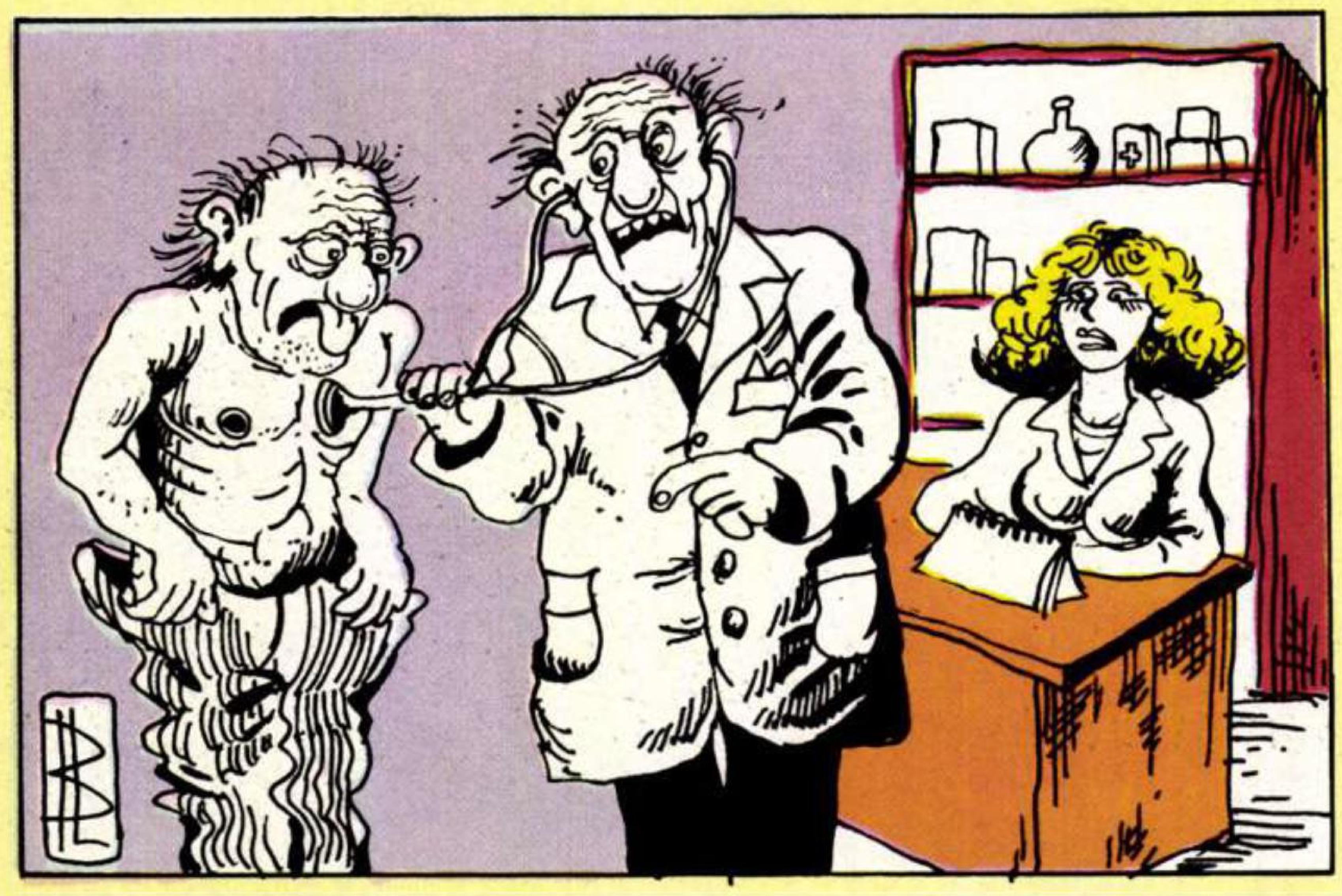
A TV MŰSORÁBAN

– Felkínálom!

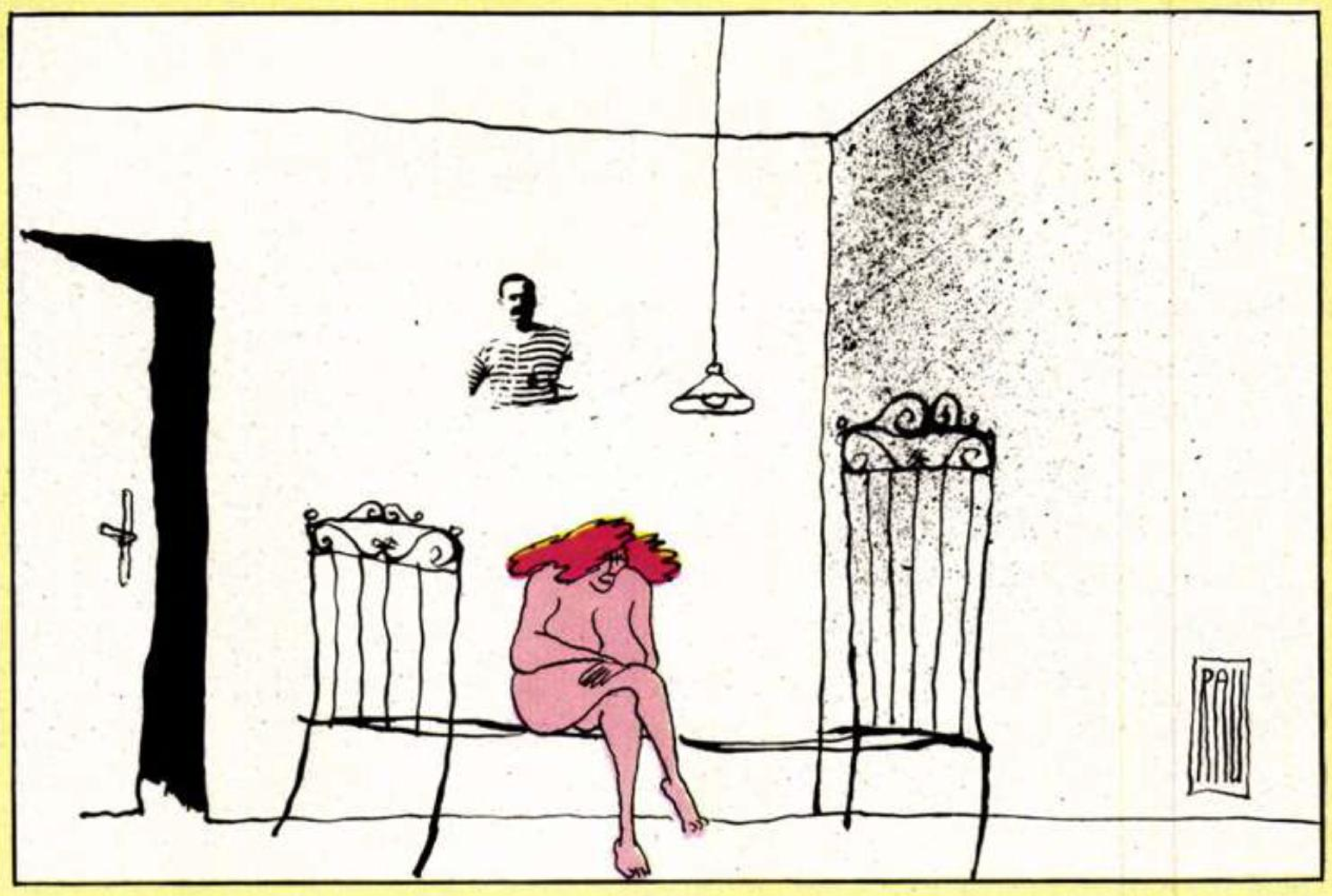
DILEMMA

Pirike meséli a barátnőjének:
– Nem tudom eldönteni, hogy a férjem csupaszív ember-e, vagy csak teljesen hülye...

A MUNKANÉLKÜLISÉG ÁRTALMAS AZ EGÉSZSÉGRE

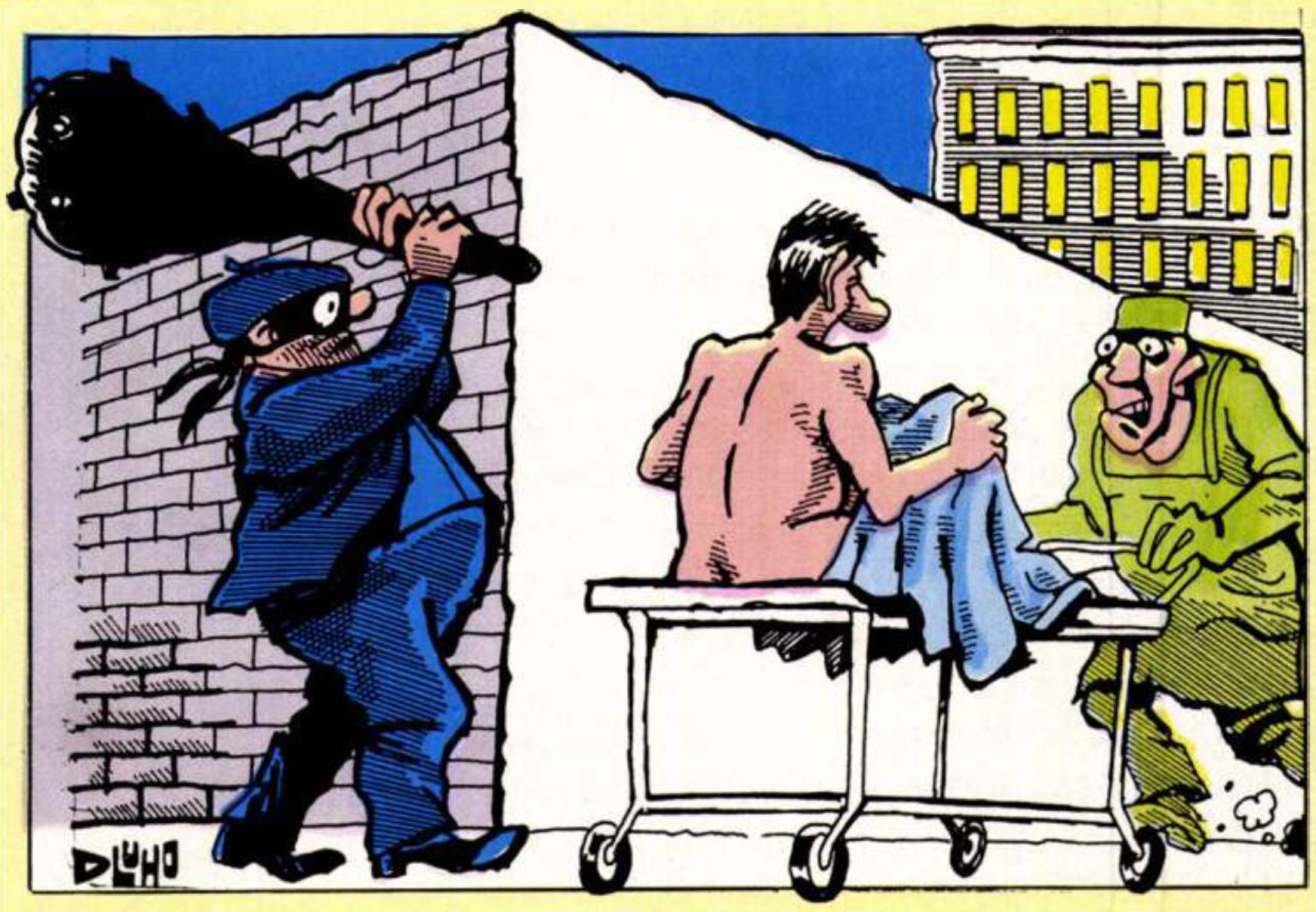

– Diagnózis: krónikus munkanélküliség.

– Én a tésztát külön kérem, mákkal és cukorral!

– Tudja, szabadságon van az altatóorvosunk.

LELEPLEZÉS

(Beküldött munkatársunk jelenti a Pénzügyminisztériumból)

Tegnap délelőtt tíz órakor a Pénzügyminisztérium előcsarnokában Szabó Iván pénzügyminiszter ünnepélyes keretek között leleplezte az Ismeretlen Adócsaló bronzszobrát.

A szobrot Kenéz Kálmán szobrászművész alkotta, aki a leleplezés után, ugyancsak ünnepélyes keretek között fizette be honoráriumának 40%-át személyi jövedelemadóként a minisztérium főpénztárába.

Az ünnepi beszédet dr. Minarik György, az APEH elnöke tartotta. Előadásából megtudtuk, hogy az Ismeretlen Adócsaló ősei Árpád apánkkal jöttek be a Vereckei-szoroson. Pusztaszeren a vérszerződéshez ők szállították a vért, Szvatopluknak a fehér lovat (amivel adóalapjukat természetesen csökkentették), és Szent István koronázásakor ők intézték el a korona vámkedvezményét is. Közel 1100 éves történelmünket végig adócsalták, a tatár – a török – és a felszabadulást. Az Ismeretlen Adócsalónak feledhetetlen érdemei vannak a Kádár-rendszer lebontásában is, mert adócsalásai nélkül soha nem tudtunk volna annyira eladósodni, hogy a rendszerváltozás bekövetkezzen. Tulajdonképpen ezért állították fel a szobrát.

Az ünnepség utáni sajtófogadáson azt is megtudtuk, hogy az APEH kéréssel fordult a katolikus egyházhoz, az Ismeretlen Adócsaló szentté avatása érdekében. Ha ez megtörténne, az APEH védőszentjévé választaná, mert nélküle és adócsaló társai nélkül az APEH szélnek ereszthetné közel ötvenezer munkatársát, de amíg adócsalók lesznek, addig adóellenőrökre is szükség lesz. Ezért tervezik, hogy imájukba foglalják: mindennapi adócsalóinkat add meg nekünk ma, és ne bocsásd meg a vétkeiket, miképpen mi sem bocsátjuk meg, sőt büntetőkamattal sújtjuk őket.

Az is kiderült, hogy a szentté avatásnak akadálya, hogy a katolikus egyház ismeretleneket nem avathat szentté. És ekkor robbant a bomba.

Szimat Szilárd adóellenőr bejelentette, hogy bravúros nyomozással kiderítette: az Ismeretlen Adócsaló nem más, mint Gógyis Géza vállalkozó, Budapest, Puma utca 13. szám alatti lakos. Azt is elmondta, hogy Gógyis Géza igazi polihisztorként működik, neki mindegy hogy mit csal; áfát, társasági, jövedelem- vagy örökösödési adót, társadalombiztosítási járulékot vagy vámilletéket. Ízig-vérig profi adócsaló.

– És hogy bukott le? – kérdezte lapunk munkatársa. – Hogy tudta meg a pontos nevét is címét?

– Bravúros nyomozással – mondta Szimat Szilárd. – Felülvizsgáltam utolsó adóbevallását, és kiderült, hogy valamennyi száma hamis volt, egy kivételével.

– És mi volt az az egy?

– Ami a maga bevallásában is egyedül jó. A személyi száma, amit csak az APEH ismerhet.

MIKLÓSI OTTÓ

CSUKÁS ISTVÁN:

A KÖLTŐ ZÁPFOGA

Lukas fogam túlél engem,
van hát miben reménykednem,
ha elfelejt e világ:

nem kell szobor, nem koszorú,
sem nekrológ ál-szomorú,
síromra fonnyadt virág!

Nem foglal sok helyet nagyon,
vidám szívvel rátok hagyom
e csekélyke emléket,

habár egykor kínban fogant,
nem sajnálom én e fogat,
fogadjátok, tiétek!

Irodalmi múzeumban
elfér majd egy pici zugban,
inggomb, pipa, sámfa közt,

fülöncsípik ott az árnyat,
leltároznak minden tárgyat,
ha a költő megszökött.

S lehet nézni, kézbe fogni:
ez itten egy költő fog, ni!
Mit evett és mit rágott?

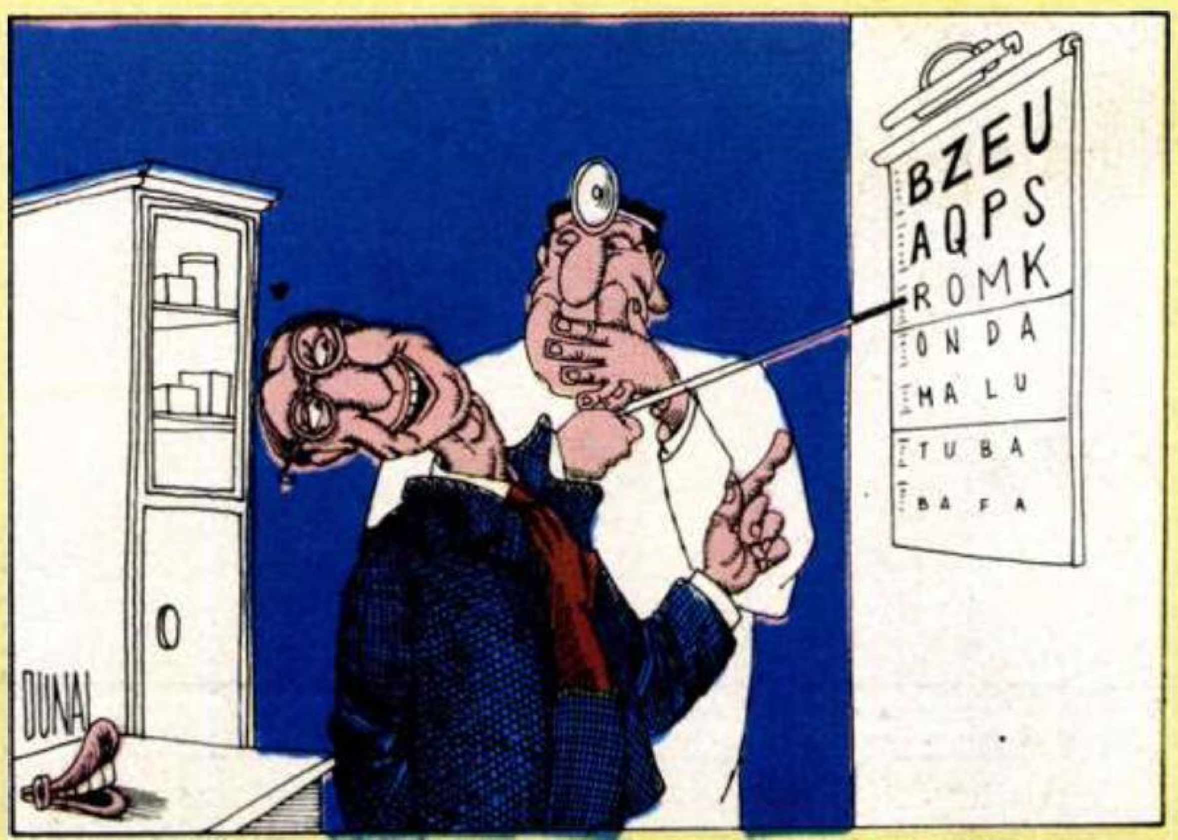
Hozzáképzelik a fejem,
a többit is kellő helyen,
a zakót s a nadrágot.

Egy-egy szép lány elmerengve
néz be a fog-vitrinembe:
mit mesélhetne e fog?

Fürge nyelvről, mohó szájról –
Megfeledkezve magáról
árva fogam felsajog.

S már nem is fáj úgy a nemlét,
őrlő fogam örök emlék,
bár még nem az utolsó,

maradt elég mivel rágok,
várhat a múzeum rátok,
s várj még, nyájas olvasó!

– Amióta vadul politizálok, másképp látom a dolgokat.

– Biztos benne, doktor úr, hogy a háziorvos hatásköre eddig terjed?

RENDELŐBEN

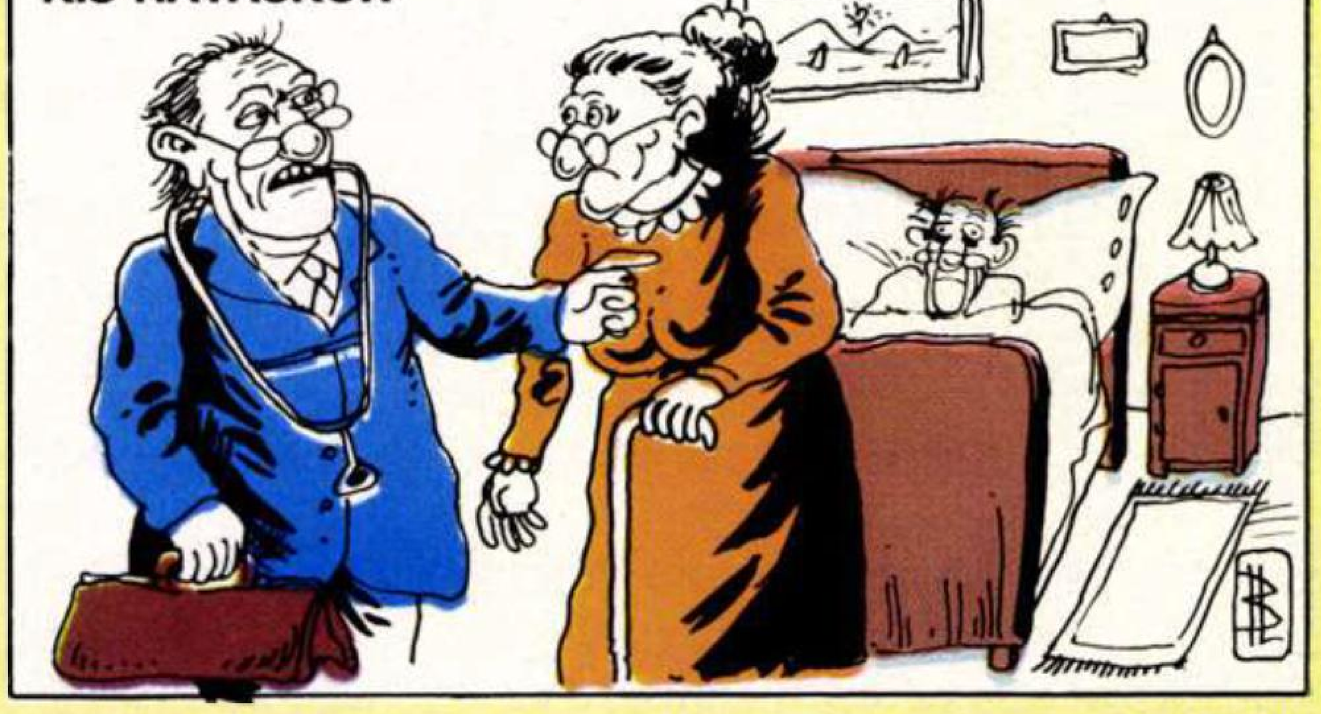
– Drága főorvos úr, segítsen rajtam! Súlyos alkoholproblémáim vannak...

– No hadd halljam, mik azok a problémák?

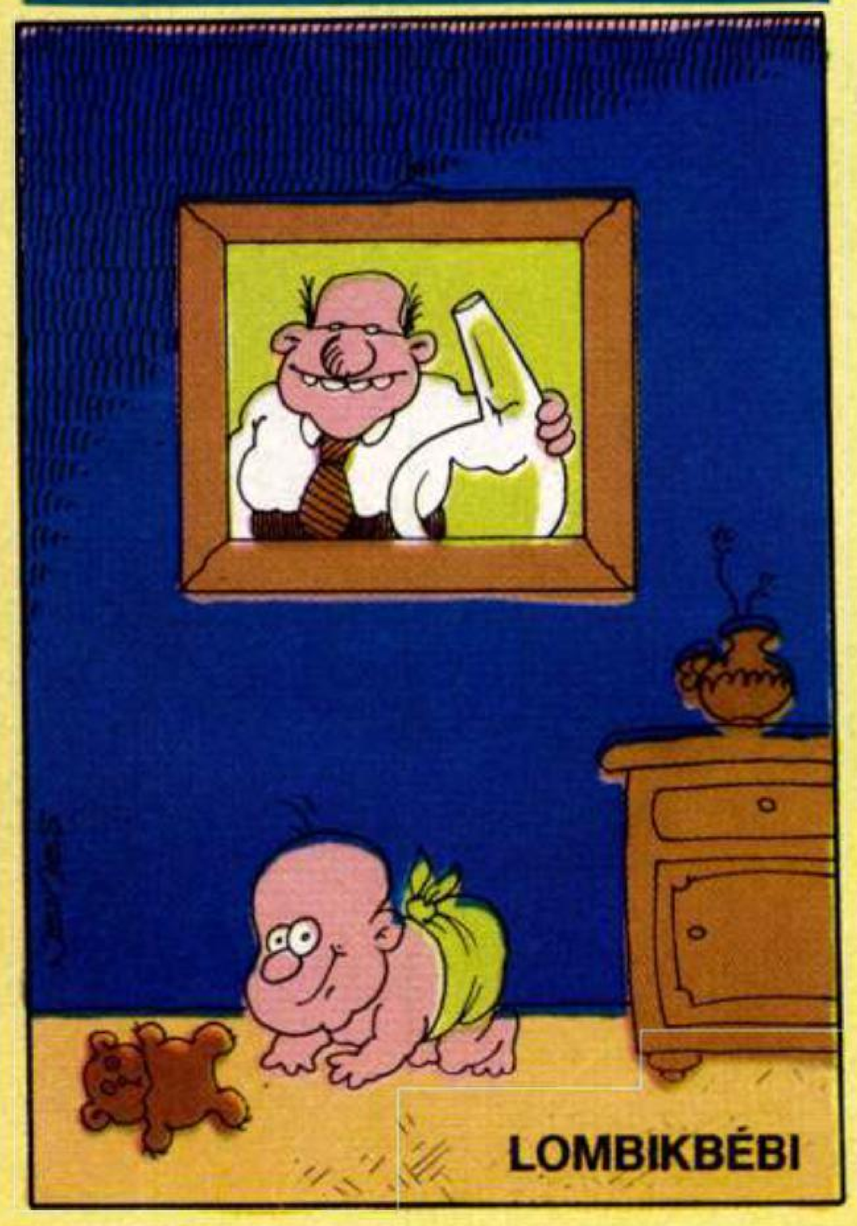
– Nem telik piára!!

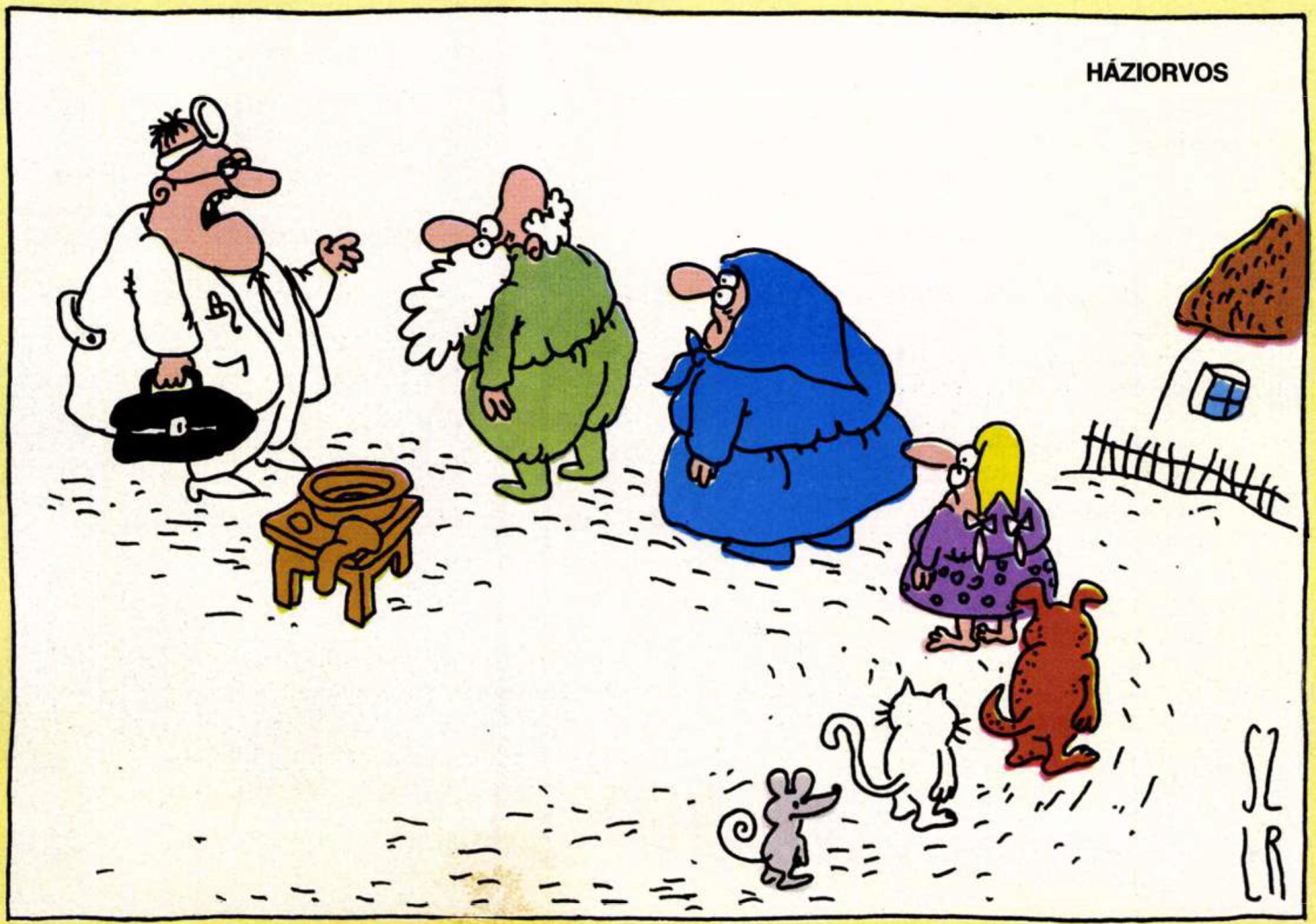
KIS HATÁSKÖR

– Margit néni, úgy látom, Kálmán bácsi beteg, adjon neki olyan gyógyszert, amit jónak lát.

HÁZIORVOS

– Semmi különös, apóka, csupán egy enyhe répamérgezés.

GALAMBOS SZILVESZTER:

ZSEBTOLVAJT FOGTAM

A zsebtolvaj világosszürke nadrágot viselt és elegáns kávébarna inget. Kissé idegesen pislogott, amikor rákiáltottam:

– Eressze el a pénztárcámat, és vegye ki a kezét a zsebemből!

– Rendben van, uram, de ne csináljon feltűnést. Már mindenki minket bámul az autóbuszmegállóban – nézett rám szemrehányóan.

– Gazember! Csirkefogó! Most azonnal velem jön! – ordítottam erélyesen, és alaposan megragadtam a gallérját.

– Hová megyünk, ha szabad kérdeznem? – érdeklődött udvariasan.

– Átadom a legközelebbi rendőrnek. Maga emberiség szégyene! – hörögtem dühösen és előrelódítottam.

– Van önnek szíve egyáltalán? – kérdezte szomorúan, és rám nézett nagy, ártatlan, tiszta pillantású, nefelejcskék szemeivel.

– Nem sül le a bőr a képéről? Aránylag fiatal ember létére tolvajlásból tartja fenn magát! Majd a börtönben megtanítják a móresre! De már jön is a rendőr – mutattam a felénk közeledő hatósági közegre.

– Tudja, hogy a könnyű diétához szokott gyomromnak mit tesz a Markó utcai silány koszt? Az elmúlt tíz hónap alatt is másfél kilót fogytam odabenn – nyögte panaszosan.

– Előbb gondolta volna meg, hogy mit cselekszik!

– Könyörgöm, engedjen el, uram! Ha most futni hagy, soha többé nem nyúlok idegen emberek zsebébe. Ez nagyon csúnya dolog tőlem, magam is belátom. Ha most elenged, felemelt fővel járhatok én is, mint a többi embertársam, virágot szedhetek a tavaszi alkonyatban, s magukhoz ölelnek majd az emberek. Ugye, elenged? Nem szeretnék csalódni önben – emelte fel az ujját nyomatékkal.

– Beszéljük meg ezt egy fekete mellett – szóltam, és belódítottam a sarki eszpresszóba. A negyedik dupla után beláttam, hogy bűn lett volna a törvény kezére adnom ezt az alapjában véve csupaszív, apátlan-anyátlan zsebtolvajt. Félórai meghitt beszélgetés után elbúcsúztunk.

– Add át üdvözletemet a kedves feleségednek – mondtam szeretettel.

– Kézcsókom a nagyságos asszonynak – tolmácsolta barátian.

– De ugye, soha többé...

– Soha. E perctől kezdve új életet kezdek. De most bocsáss meg, rohannom kell, mert négyre mozijegyem van – szólt, és barátságosan integetve elsietett.

Egy kicsit elszorult a torkom, és könnyesen, meghatottan néztem utána. Egy embertársamnak visszaadtam a hitét, egy embertársam nem csalódott bennem.

Aztán a József körútról négy és fél óra alatt hazagyalogoltam Cinkotára. Ugyanis nem volt útiköltségem.

Barátom magával vitte a pénztárcámat.

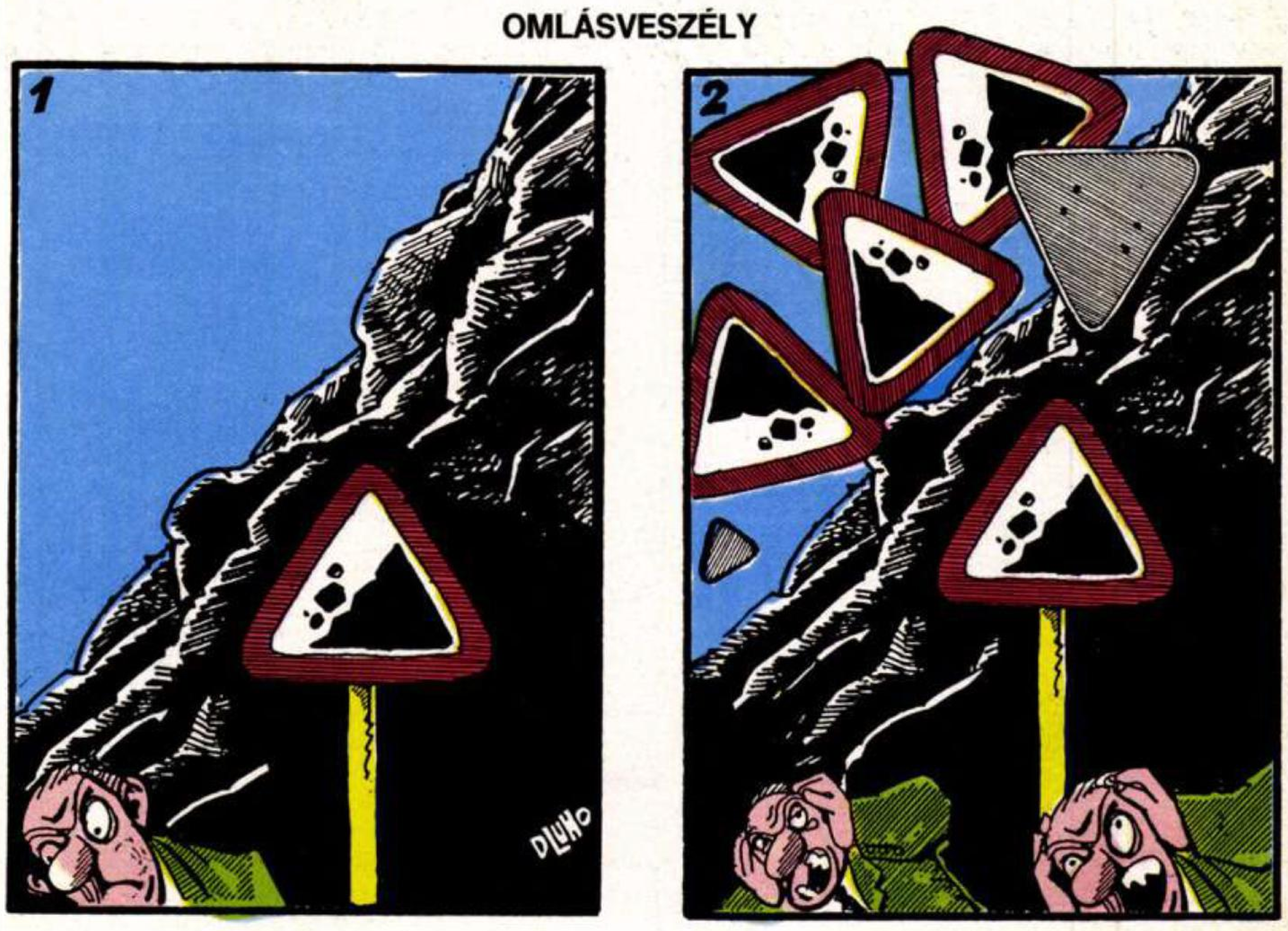

PRESSZÓBAN

Gizike felháborodva meséli a barátnőjének:

– Képzeld, tegnap rám dudált egy pimasz autós, és magával akart vinni... Hű, micsoda klassz lakása van!

OMLÁSVESZÉLY

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 325 Ft, fél évre 650 Ft, egy évre 1300 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/08-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.
Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

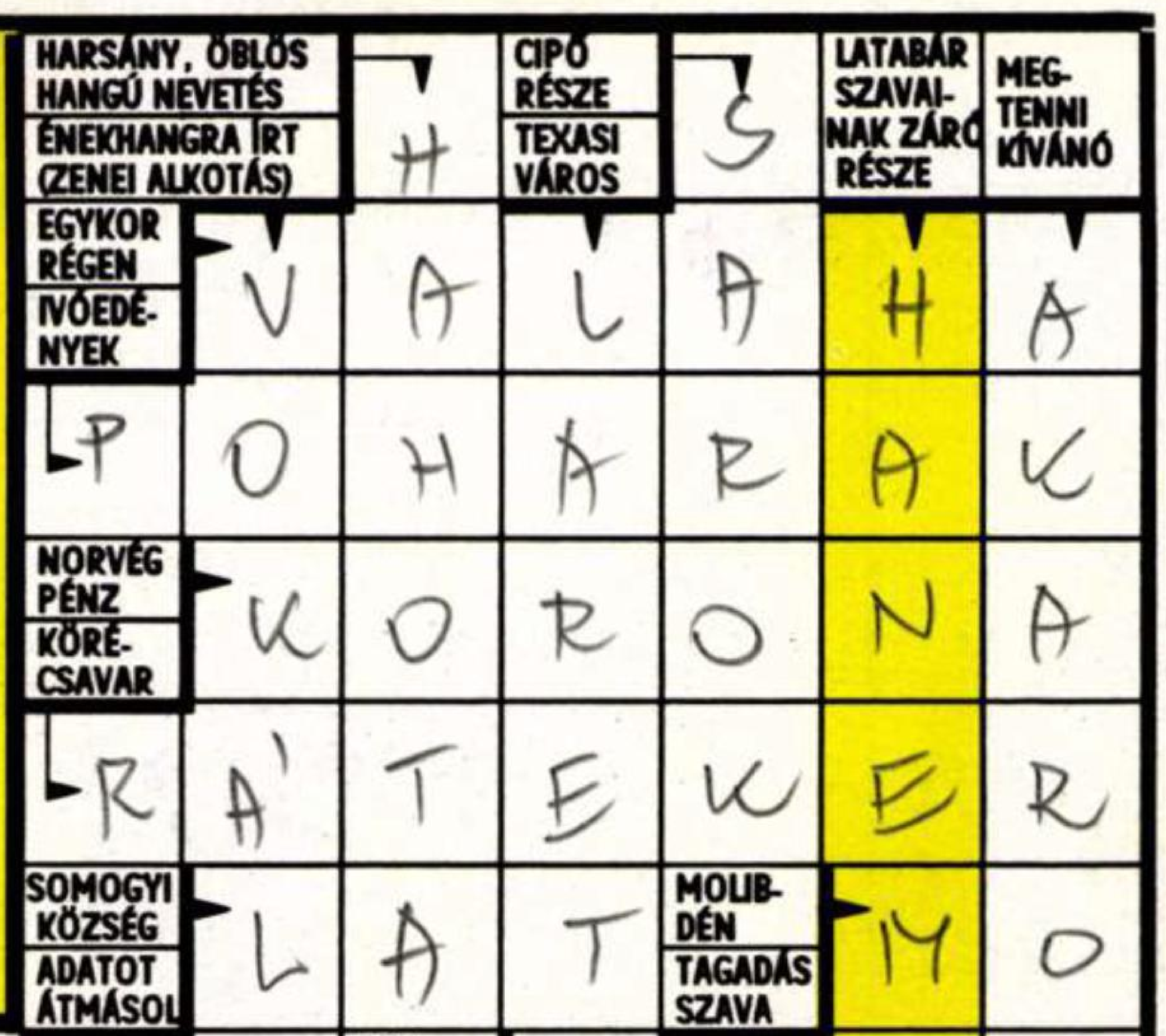
A *Fel a fejjel* című filmben **Latabár Kálmán** partnere egy Aida nevű elefánt volt. A filmben volt egy kergetőzési jelenet, amelyben Latabár az elefánt alatt átbújva menekül üldözői elől. A nagy ricsajban az elefánt megijedt, odébb akart menni. Éppen akkor, amikor a művész alatta volt. Csaknem rálépett. Mindenki megdermedt. Latabár elkiáltotta magát: „Aida" – és a hatalmas elefántláb megállt a levegőben. Latabár csak ennyit mondott utána:

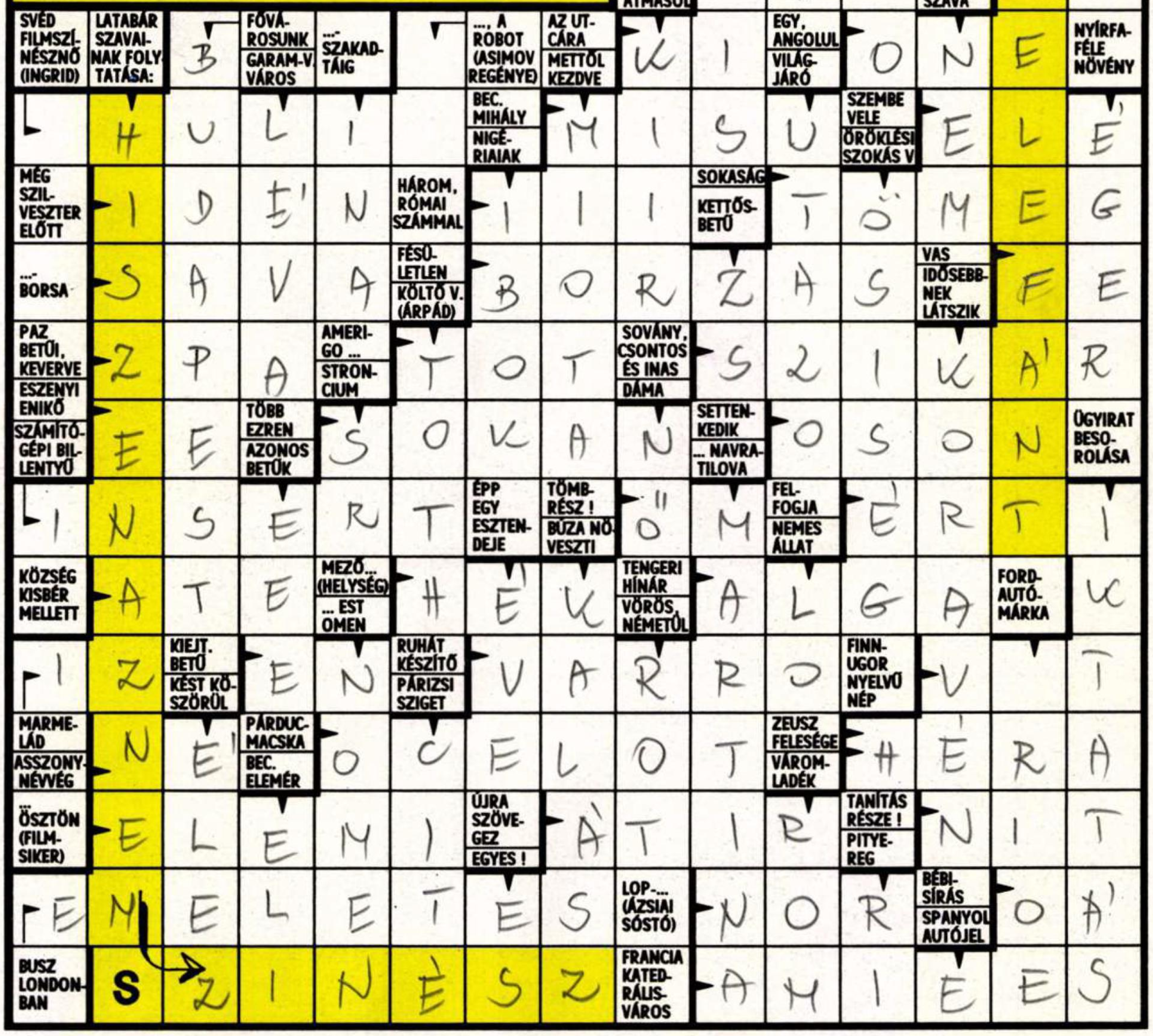
– Tudtam, hogy nem fog eltaposni... *(befejezés az ábra hosszú soraiban).*

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: március 2.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

Az 5. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„...Lejött a harmadik emelet."

Dedikált könyveket nyertek:
Dr. Romhányi Endréné
1183 Budapest
Péntek Sándorné
2600 Vác
Szabó Tivadar
3360 Heves
Szűcs Józsefné
3378 Mezőszemere
Makk Éva
9022 Győr
Simon Ferenc
2000 Szentendre
Varga Károlyné
1034 Budapest
Hegedűs Zoltán
8422 Bakonynána
Bodor Zoltán
2800 Tatabánya I.
Tóth Tímea
2900 Komárom

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre.

MINISAKK

A VILÁGOS KIRÁLY: BORISZ SZPASSZKIJ

Csupán a mesék világa fekete-fehér, mesélik.

A krumplileves legyen krumplileves – mesélte minap egy amatőr sakkozó, *időzavarában,* tudom.

Szeretném hinni: ma *profik* ülnek a tábla mellett, *nézik az órát,* a gyalogáldozattal minőséget nyernek *mihamarabb,* nem szalonremiznek. Tanulnak a *kislánytól.*

Szurkoljunk végre önmagunknak, bármily bizarr is e gondolat. Legyünk szekundánsok *akár.* Vannak esélyeink, csak nyugodtan, sporttársak.

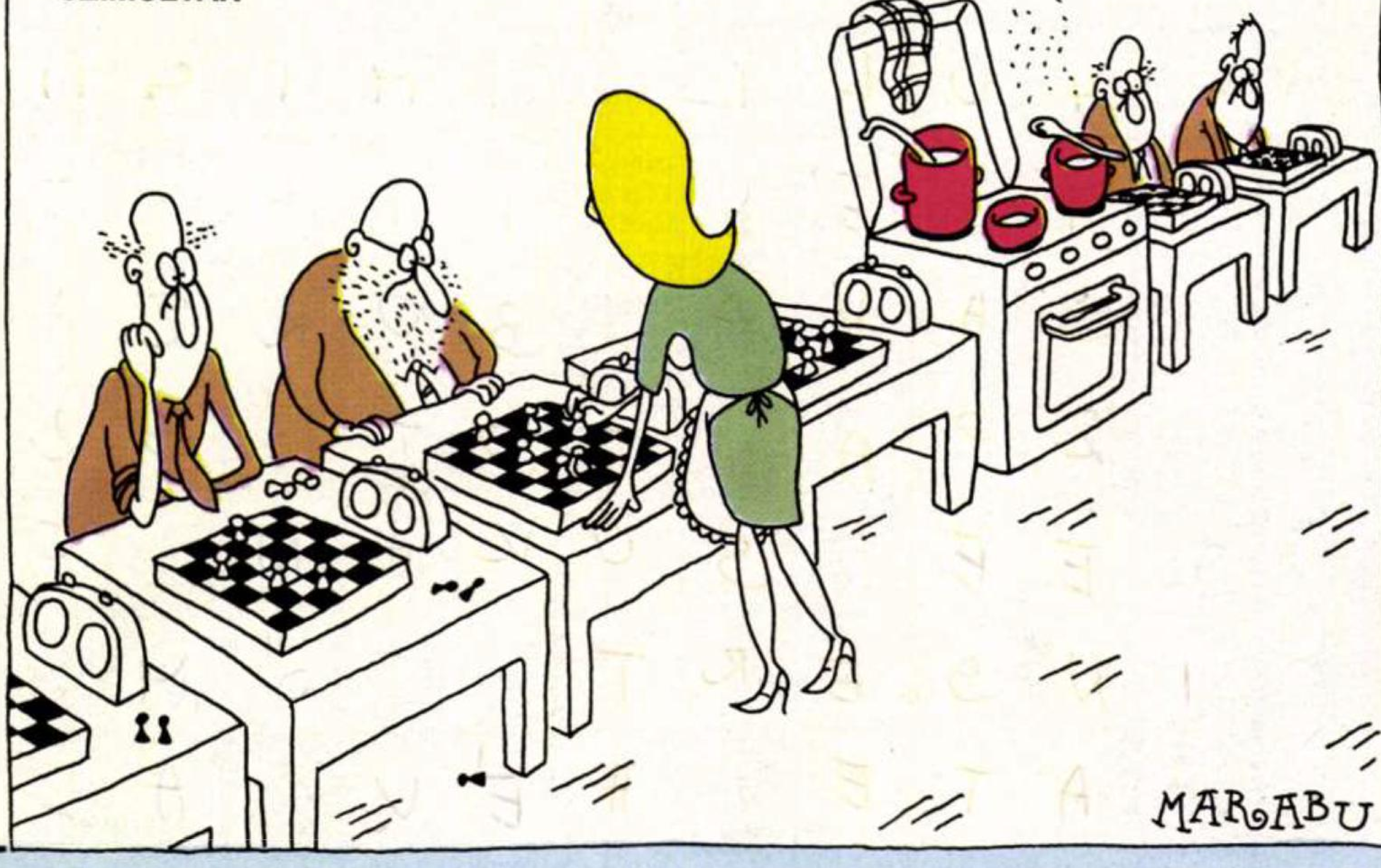
Lépésről lépésre.

(W)

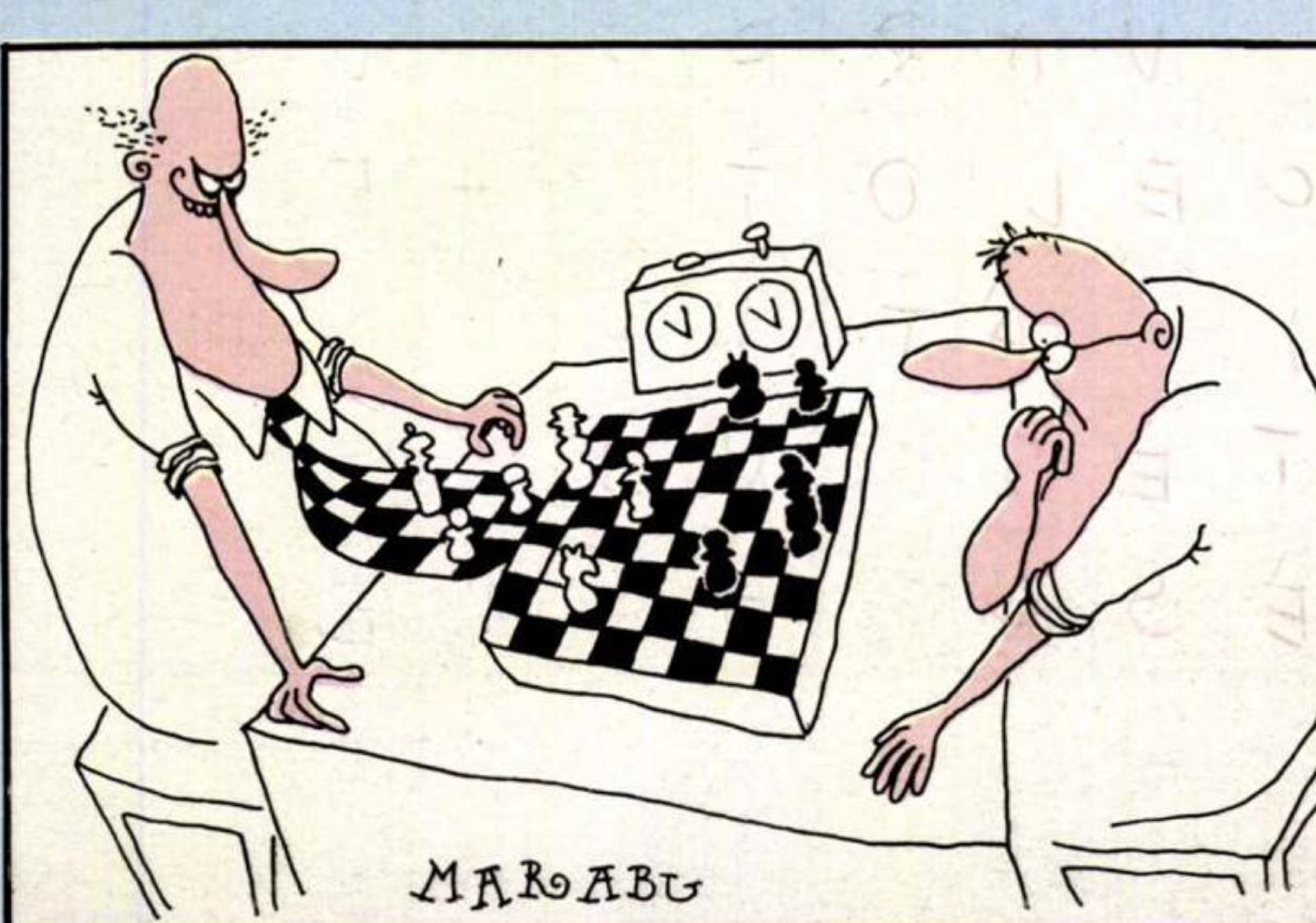
A SÖTÉT KIRÁLYNŐ: POLGÁR JUDIT

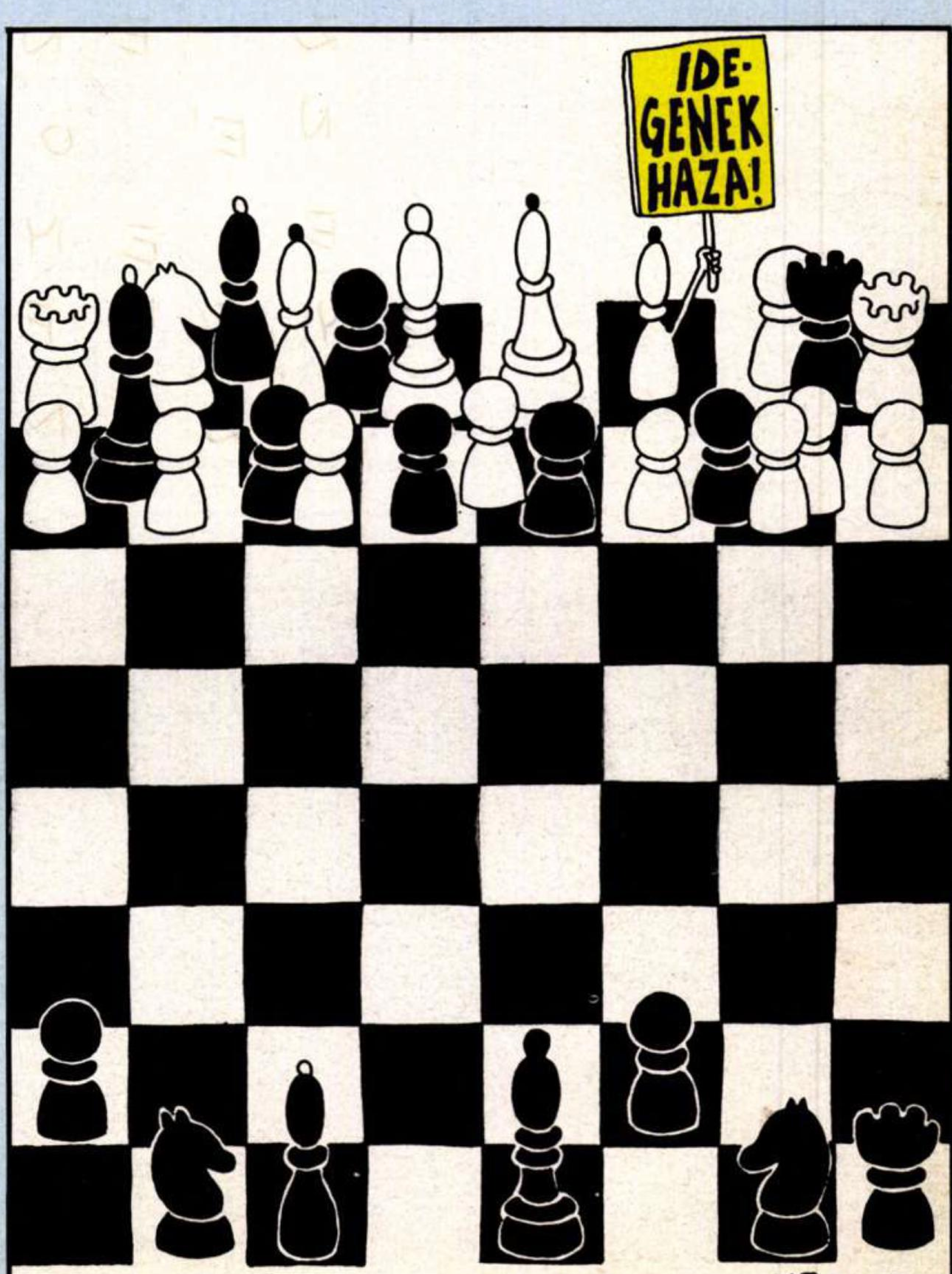

SZIMULTÁN

SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT RAJZA

SAKKFIGURÁK

